SAYI: 4

POR "T" FAVOR

BİR TANGO DERGİSİ

EKİM-KASIM-ARALIK 2026

ÜCRETSİZDİR

İÇİNDEKİLER

POR"T" FAVOR NEDİR 2

TANGO'NUN EFSANE İSİMLERİ - ANÍBAL TROILO 3

TANGO ÜZERİNE SOHBETLER -4- 6

5 TANGOCU 5 MESLEK 8

ARJANTİN MUTFAĞI 9

EKİM 2026 - MART 2027 TANGO ETKİNLİKLERİ TAKVİMİ 10

"HÜSREV ABİ" PART 1 12

BULMACA KÖŞESİ 17

TANGOSTROLOJİ 18

"YARIM YAMALAK" - AYDOĞAN ARKIŞ 20

BİR İSTANBUL KLASİĞİ:
LA CUMPARSITA MİLONGASI 23

BİR TANGO ŞARKISI 27

CEMİYETTEN KARELER 28

3 JÜRİ 3 SORU: MUNDIAL DE TANGO 2026 JÜRİLERİYLE
PİSTE, YARIŞMAYA VE TANGOYA DAİR 30

TEST: HANGİ MUNDIAL TANGO DE PISTA
ŞAMPİYONUSUN? 34

BULMACA ÇÖZÜMLERİ 36

FOTOĞRAF: ALİ KARATUNA

Por"t" Favor Nedir?

Por"t" Favor, Tangoport'un üstlendiği bir iyilik girişimidir. Adını, İspanyolcadaki "por favor" ifadesinden alır. Biz bu ifadeyi, kökenindeki "iyilik" anlamıyla yeniden yorumladık. "Lütfen" demekten çok, "iyilik için" demeyi seçtik — ve bunu kendi ismimizle birleştirip Por"t" Favor'a dönüştürdük.

Bu dönüşüm yalnızca bir kelime oyunu değil; tangoyu yaşama biçimimize, düşünme ve paylaşma şeklimize dair bir duruştur. Çünkü biz, tangoyu sadece bir dans olarak görmüyoruz, bir ruh, bir felsefe, bir tarih, bir edebiyat ve bir düşünce biçimi olarak da ele alıyoruz.

Por"t" Favor, bu çok katmanlı dünyayı görünür kılmak, hissettirmek ve paylaşmak için doğdu. Amacımız, tangoyu farklı yönleriyle ele almak; onu yaşayan bir kültür, bir anlatım dili olarak aktarmak.

Por"t" Favor, kar amacı gütmeyen bir oluşumdur. Seminerler, eğitimler, film gösterimleri, Port Kütüphane ve bu dergiyle tangonun hem içsel hem toplumsal yönlerine dokunuyoruz. Üç ayda bir yayımlanan Por"t" Favor Dergisi, tango üzerine düşünen, üreten ve hisseden herkesin katkısıyla şekillenir. Her sayıda, yazılar, söyleşiler, bilmeceler, bulmacalar ve benzeri içeriklerle tangoya dair düşünmeyi, gülümsemeyi, merak etmeyi sürdürürüz.

Bu dergi bir dans değil; bir buluşma, düşünme, paylaşma ve hatırlama alanı.

Bu sebeple, Por"t" Favor Dergi'nin bu sayısı tango severler için ücretsizdir.

İyi okumalar dileriz!

Sevgiler,

Port Ekip

BUENOS AIRES'İN BÜYÜK BANDONEONU
"EL PICHUCO" ANÍBAL TROILO

HAZIRLAYAN: SABRİ GÜLEÇ

"PortFavor"un bu sayısında, kalemimden geldiğince, bu müziğin tarihinin "olmazsa olmaz" değil belki ama "olmasa tango başka bir şey olurdu" dediğim isimlerinden biri olan Aníbal Troilo'dan bahsetmeye çalışacağım. Elbette (naçizane) maestroya biraz kişisel yaklaşacağım; onun yaşamı ve tangoya kattıkları oldukça somut tarihî olgulara dayanmakla beraber, bir sosyal dansçı ve DJ olarak bende yarattığı hisleri de paylaşmak arzusundayım.

11 Temmuz 1914'te Buenos Aires'in Abasto mahallesinde dünyaya gözlerini açar küçük Aníbal Carmelo Troilo. Doğum günü Arjantin'de hâlen "Ulusal Bandoneon Günü" olarak anılıyor. Tangonun babası olarak da bilinen Carlos Gardel'in de yaşadığı bu mahalle, ticari ve kültürel olarak canlı bir orta sınıf işçi mahallesidir. (Bugün hâlen Gardel'in evi, müze olarak Abasto'da ziyaret edilebilir.)

Çocukluk yıllarında bandoneon, hem popülerleşmeye başlayan tangoda hem de maddi olanaksızlıklar sebebiyle bir orga sahip olamayan kiliselerde çalınmaktaydı. Zengin olmayan muhitlerde insanın karşısına çıkması bu nedenle daha olasıydı. Belki de hem günlük hayata hem de manevi duygulara temas ettiğinden, küçük Aníbal çocuk yaşta bu enstrümana âşık olur. Annesinin taksitle 140 pesoya satın aldığı bandoneona öyle sarılır ki onunla harikalar yaratır ve ömürlük bir eş gibi yaşamı boyunca yanından ayırmaz.

Henüz 11 yaşında ilk kez seyirci karşısına çıkar Aníbal Troilo; 14 yaşında ise kendi grubunu kurar. Tek bir öğretmenden ya da akademik bir eğitimden ziyade, tangoyu ve enstrümanını sokakta, dans edilen ve müzik çalınan yerlerde, tam bir alaylı eğitimiyle öğrenir. 1930'da kariyerinin ilk ciddi profesyonel deneyimini, kemanda Elvino Vardaro ve piyanoda Osvaldo Pugliese'yle beraber yaşar. (Alfredo Gobbi ve Ciriaco Ortiz'in de dâhil olduğu bu sekstetin ne yazık ki herhangi bir kaydı bulunmuyor.)

Onun müziğinde duygu ve ifade her şeydir; tek bir enstrüman, vokal ya da ritim bunun ötesine geçemez.

Victor plak firmasının hem Los Provincianos hem de Orquesta Típica Victor isimli, yalnızca stüdyo kaydı yapmak için kurulan gruplarında kısa süre çalışan Troilo'nun kariyeri, bu yıllarda dönemin en önemli isimlerinden Julio de Caro'nun ekibine dâhil olmasıyla daha da ivme kazanır ve nihayet 1937'de kendi geleneksel orkestrasıyla Marabú kabaresinde sahne almaya başlar. Onun müziğinde duygu ve ifade her şeydir; tek bir enstrüman, vokal ya da ritim bunun ötesine geçemez.

Daha önce anlaşmazlıklar nedeniyle ayrıldığı Victor firmasına bu kez vokalde Francisco Fiorentino ile kayıtlar yaparak geri döner El Pichuco. Bu parçaların güzelliği, bugün hâlen keyifle dans ettiğimiz "para bailar" stilinin en güzel örneklerinden olmalarıdır. Daha tempolu, milonguero döneme ait 1941 yılı kayıtlarının yanı sıra, 1942 yılında çok net bir değişimle tango salon stiline geçişte ortaya çıkan daha melodik ve yumuşak stilini de bize hediye eder bu ikili. Diğer büyük orkestraların kayıtlarında da görülebileceği üzere, 1941 ve sonraki yılların kayıtları arasında ciddi müzikal ve duygusal farklılıklar bulunmaktadır. Özellikle 1943 ve sonrasında Alberto Marino ve Floreal Ruiz'le başlayan ortaklık, bunun harikulade örneklerindendir. Bu nedenle DJ'lerin bu iki ayrı dönemin kayıtlarını aynı tandada birleştirmemesi, oldukça yerinde bir farkındalıktır. (Çok bilmiş DJ :))

1950'lerin gelişi, Arjantin'de yaşanan toplumsal dönüşümün ve tangonun altın çağının geride kalışını haber verir. Bu dönemde varlığını sürdüren büyük orkestraların ortak yönünün, artık tarzlarının keskinleşmeye başlaması ve kendilerine özgü yollar seçmeleri olduğu görülmektedir.

Troilo, bu değişimi sınırlı da olsa kabul eden ve dönüşebilen tarzını ortaya koymaya başlar; bandoneon çalışındaki ve şefliğindeki duygusallığa drama eklenir, melodik yapısına güç katılır. Astor Piazzolla ile 50'lerin başında yaptığı çalışmalar, onun müziğine gerçek bir orkestral hava katmaya başlar. Bir bakıma müzikal devrimci Piazzolla'nın tango nuevosu bu dönemde filizlenir. Buradaki nüans, Troilo'nun tarzının hâlen "dans edilebilir" olmasıdır. "Che Bandoneón" ve "La Última Curda", maestronun bu döneme imza atmış bestelerindendir mesela. Edmundo Rivero ve Roberto Rufino gibi karakteristik solistlerle yaptığı kayıtlar sayesinde, bugün her çaldığında kalbimizin başka atmasına sebep olan; o duygulu ama güçlü, melankolik ama tutkulu, aynı anda hem yenilikçi hem de gelenekçi olabilen çalışmaları ortaya çıkar. (Bkz. sosyal dansçının duygusal iniş çıkışları ☺)

1960 ve 70'lerde müziğinin tam manasıyla olgunluk dönemini yaşayan Troilo, bu kez Roberto Goyeneche'nin müthiş vokaliyle karşımıza çıkar. Tangonun özüne sadık kalmayı başardığı bu dönem, 40'lar kadar dans odaklı olmasa da yine de ayaklarla tam bir rekabet hâlinde değildir. Ne enteresandır ki bir dönem beraber yol aldığı Piazzolla aynı yıllarda tangonun geleceğini şekillendirirken, Troilo duygunun aslını, Buenos Aires'in melankolisini günümüze taşıyordu.

19 Mayıs 1975'te annesinin aldığı bandoneondan ve aramızdan ayrılır Aníbal Troilo. Geride kendisine ait bir stil, yumuşak ve sevimli çehresiyle hâlen bize sempatik gelen albüm kapakları ve yüz yıla yaklaşan geçmişiyle bir müzikal miras bırakır.

Geride kendisine ait bir stil, yumuşak ve sevimli çehresiyle hâlen bize sempatik gelen albüm kapakları ve yüz yıla yaklaşan geçmişiyle bir müzikal miras bırakır.

Sen çok yaşa El Pichuco!

siuniqstudio
www.siuniq.com

Siuniq

by İpek Diler

ARTWEAR
FOR TANGO

Unique Patterns. Unique Movement.

BİR DANSTAN FAZLASI:

Dönüştürücü Bir Deneyim Olarak Tango...

> “Benim kişisel tango yolculuğumda derinlemesine duyumsadığım ve “Neden bu denli tutkulu bir biçimde tango yapıyorum?” sorusuna verdiğim yanıt, tangonun yaratıcı bir deneyim olmasıyla ilgilidir.”

HAZIRLAYAN: SEMA SUNGAR

Tangonun aslında Arjantin'e ait bir kültürel ürün olduğunu çok az kişinin bildiği 90'lı yılların başında merak etmeye başladım bu dansı. Fransız Kültür'deki hocamın “Bilin bakalım tangonun ülkesi neresi?” sorusunun cevabını bilen olmamıştı. Öyle ya; çocukluğumuzda Esin Engin'in dokunaklı, duru sesinden duyduğumuz tangolara gösterdiğimiz ilgi, “Sen bir de Şecaattin Tanyerli'yi dinlesen.” diyen ebeveynlerimizin bu müziğe duygu dolu yakınlığı, kırsal-kentsel ayrımı olmadan düğünlerin açılış dansı müziğinin bir tango olması, başka bir doğrulama aramadan tangoyu özbeöz “Türk malı” sanmamız için yeterliydi.

İşte sevgili Ümit İris Hoca'mız ile tanıştığımız 92 yılında, ondan, eşim Serdar'la bolero, cha cha, rumba gibi Latin danslarının adımlarını öğrenmeye çalışıyor; kendisinin “Bunları bir sindirin, tangoya geçeceğiz.” vaadiyle büyüleniyorduk. Figürleriyle ilgili hiçbir fikrimizin olmadığı o zamanlarda, “tango yapmak” düşüncesinin bizi bu kadar heyecanlandırmasına şaşırarak Ümit Hoca'nın gösterdiği her hareketi tek tek ezberliyor; unutmamak ve dans ederken sıradakini birbirimize fısıldamak için figürlere isimler veriyorduk. Herkes kendi hareketini yapıyor, bir yandan da karşılıklı uyumu yakalamaya çalışıyorduk.

O zamanlar bu dansa ve müziğine ilişkin ciddi bir kaynak yoksunluğu vardı. İnternetin olmadığı ve Türkiye'de tango CD'si bulunmayan o tarihlerde, yurt dışı iş seyahatlerimden Ümit Hoca'ya tango CD'leri getirirdim. “Seçme Tangolar” isimli, içine her orkestradan bir şarkı ve mutlaka bir “Adios Muchachos” konulmuş olanlardan... Ama bir tango dansı izlemek ancak 1993 yılında Kadın Kokusu filmi gösterime girdiğinde mümkün olmuş; çığlıklar atarak bizim yaptıklarımıza benzer figürleri yakalamaya çalışmıştık. Sayın Fehmi Akgün'ün özel bir topluluğa yaptığı tango sunumunda gösterdiği videodaki Arjantinli çiftlerden izlediğimiz birkaç dakikalık otantik dans ise kafamızı iyice karıştırmış, merakımızı artırmıştı.

1994 yılında, ancak iki elin parmakları kadar olan biz tango dansı meraklıları için bomba gibi bir gelişme oldu. Bir

Broadway yapımı olan Tango Pasión, Harbiye Açıkhava Tiyatrosu'nda beş gece boyunca sahne alacaktı. Gösteriyi sanırım üst üste dört gece, soluksuz izledik. O zaman müzikler, danslar ve kıyafetler üzerine uzun uzun konuştuğumuzu; ne kadarının gösteri gereği, ne kadarının tangonun gerçek ruhunu yansıttığı sorusunun cevabını bulmaya çalıştığımızı hatırlıyorum. Canım Ümit Hoca'mızın bu dansın gerçeğine yakın bilgileri derlemek için ne kadar çabalamış olduğunu şimdi daha iyi anlıyor, onu her zaman rahmet ve şükranla anıyorum.

Her ne kadar bir süre yaşadığım New York'ta, üstelik Arjantinli bir çiftin derslerine katılıp milongalarda "izleyici" olarak bulunmuş olsam da tango dansı hakkındaki en vurucu gerçeğin bilgisine 1997 yılı sonunda sevgili Metin Yazır'ın derslerinde ulaşabildim. Tango dansı, ezberlenen figürlerin sırasıyla yapılması üzerine değil; doğaçlama, yönlendirici ve takipçi roller üzerine kurgulanıyordu. Bundan daha önce hiç bahsedilmemişti! Bu, tangoyu anlamak, anlamlandırmak ve bu kurgunun dansçıların tutumlarını, davranışlarını nasıl etkilediğini keşfetmek bakımından önemli bir eşikti benim için. Genelgeçer kadın ve erkek rolleri tango dansında da bütün haşmetiyle var olmaya devam ediyor ancak bu defa, toplumsal ve ekonomik bağlamda her iki rolün gereklerini de

"Tango dansı, ezberlenen figürlerin sırasıyla yapılması üzerine değil; doğaçlama, yönlendirici ve takipçi roller üzerine kurgulanıyordu. Bundan daha önce hiç bahsedilmemişti!"

sırtlanıp götüren biz "baby boomers" kuşağı kadınlarını, biraz ihmal etmiş oldukları kadın kimlikleriyle yeniden buluşturuyordu. Tabii ki direnç her zaman vardı. Tango eğitmenliği yaptığım yıllarda, yönetici pozisyonlarda çalışan kadın öğrencilerimin çoğunda takipçi olmaya direnen bir ruh hâlinin bedenlerde nasıl ifade bulduğunu izlemek ilginç olmuştur.

Benim öykümde takipçi rolünde olmakla ilgili hiç sorun yoktu. Hatta bu, sevinerek kabul edip konforunu yaşadığım bir durum olmuştu. Yönetmek zorunda olmadığım bir alandaki deneyimin keyfini çıkarmak iyi gelmiş olmasına rağmen, role bütünüyle girebilmemin eksik kalan taraflarından biri kıyafet konusundaki tarzım olabilir miydi?

Üniversitede öğrenci olduğum, sağ-sol çatışmalarının dorukta olduğu yıllarda, siyasi görüşümüze göre kimliklenmenin giyim kuşam tarzımızdaki yansıması çoğumuz için kadınsı görünüm ve özelliklerimizi ön plana çıkarmayan giysileri tercih etmek şeklindeydi. Bugün, 68 kuşağı büyüklerimizin özgürlükçü karakterini rehber edinerek oluşturduğumuz rotanın, o kuşaktan bir on yıl sonrasının siyasi ortamında bizleri paradoksal bir durumun kucağına bırakmış olduğunu düşünürüm. İçinde bulunduğum ortamda öncelikli kaygısı veya motivasyonu siyasi düşünce ve fikir üretmek olan o dönemin üniversite öğrencisi kadınlarının, bir "yoz kültür" göstergesi olarak algıladıkları "açık saçıklık" konusunda kendilerine sınırlar koyduğu düşünüldüğünde neden bahsettiğim anlaşılabilir.

İş yaşamındaki kıyafet geleneğiyle pek de çelişkili olmayan, bahsettiğim bu giyim tarzı(m), tangoya hatırı sayılır bir vakit ayırmaya başladığımda görece katı kalıplarından da sıyrıldı. Bu bakımdan tango aktivitesinin, o mesafeli durduğumuz kıyafetlere bürünmek ve yanı sıra eş veya sevgili gibi bir partner sınırı olmadan dans etmeyi deneyimleyebilmek konusunda ne kadar meşru bir ortam oluşturduğunu düşünürüm.

Bu iki nokta, yani tangoda çiftlerin birbirine uyum tekniğinin yerleşik kadın-erkek rollerine açıkça gönderme yapacak şekilde inşa edilmiş olması ve milongalarda çok çeşitli partnerlerle dans edilebilmesi konusundaki fikir birliğini ve kabulü gözlemlemek, bana hayatın şakacı bir tarafı olduğunu düşündürmüştür. Tabii ki her iki rolde de dans etmenin cinsiyetle sınırlanması söz konusu değil; ben genel olandan söz ediyorum.

Son olarak, benim kişisel tango yolculuğumda derinlemesine duyumsadığım ve "Neden bu denli tutkulu bir biçimde tango yapıyorum?" sorusuna verdiğim yanıt, tangonun yaratıcı bir deneyim olmasıyla ilgilidir. Bu bağlamda, daha önce bir dergide yayımlanan bir yazımdan, birkaç düzeltmeyle alıntıladıklarımı da buraya not etmek istiyorum:

"Tango, bedene hâkimiyetin, yönlendirme ve takip dillerini beceriyle kullanmanın, uyum, sezgi ve yaratıcılığın dansçı için her şarkıda ayrı bir zevk ürettiği bir yaşantıdır. Bu yapı, içinde hayata dair pek çok şeyi barındırır ve dans eden kişi, kanıksamış olduğu çoğu davranış biçimi, duygusu ve düşüncesiyle farklı bir şekilde yeniden temas etme olanağını bulur. Tangoyu çekici kılan, onun yeniliğe ve doğaçlamaya açık yapısının yeni figürler ve hareket serileri için olanak sağlamasının yanı sıra, kişinin kendini, kendi yarattığı dansla ifade ederken bulduğu içsel anlamdır. Yaratıcı bir deneyim, bilindik olana kişiye özgü yeni anlamlar verebilmekle mümkün olur ve tam da bu nedenle "iyi dans edenler", yalnızca doğuştan yetenekli olduklarını düşündüklerimiz veya dans örüntülerini en becerikli biçimde işleyenler değil, onu benzersizce ve öznel olarak deneyimleyenlerdir. Tango, kişinin kendini gerçekleştirme serüveninde yaptığı keşifler için fırsatlar sunan bir yaratım sürecidir."

5 TANGOCU 5 MESLEK

Farklı uzmanlıklar, ortak tutku

Hazırlayan: Port Ekip

ERKAN KILIÇ
DevOps Uzmanı

Ne zamandır tango yapıyor?: *Ara verdiğim dönemi de sayarsak 16 yıl, arayı çıkarsak 8 yıl*

Tangonun hayatına kattığı en güzel şey: *Tango parçalarındaki zarif duyguları, anda kalarak paylaşmak*

Mesleğinize tangonun olumlu olumsuz bir etkisi var mı?: *Farklı iş birimleri ile çalıştığım için nasıl ortak paydada buluşup uyumlanabileceğimizi görmek, tangoda da bunu yapmıyor muyuz?*

Haftada kaç milongaya gidiyorsunuz?: *Haftada 2 gitmeye çalışıyorum, iş yoğunluğuna göre bazen 1, bazen 3 olduğu oluyor*

Sadece tango için yurt dışı seyahati yaptınız mı?: *2013 yılında 1 defa Rusya'ya gitmiştim*

TOROS CAN
Piyanist

Ne zamandır tango yapıyor?: *Yaklaşık 15 senedir*

Tangonun hayatına kattığı en güzel şey: *Dünyadan kopmak.*

Mesleğinize tangonun olumlu olumsuz bir etkisi var mı?: *Dünyanın sadece müzikten ibaret olmadığını anlamak diyebilirim.*

Haftada kaç milongaya gidiyorsunuz?: *2. Daha çok gitmek isterdim.*

Sadece tango için yurt dışı seyahati yaptınız mı?: *Yurt dışı konserlerimde mutlaka milongaya giderim ama sırf dans için gitmedim. Çünkü İstanbul tangosu beni yeterince tatmin ediyor.*

FEYZA GÜNGEVİŞ
Sosyolog & Yaşam Koçu

Ne zamandır tango yapıyor?: *3 yıldır*

Tangonun hayatına kattığı en güzel şey: *Bağ kurmayı hissedebilmek, bütünlük, denge ve ahenk*

Mesleğinize tangonun olumlu olumsuz bir etkisi var mı?: *Özetle; Sadece mesleğime değil tüm hayatıma, sadelik, sakinlik, netlik ve gözlemci olma hali kattı. Bi de durabilmeyi ögrendim:), (bu sorunun cevabı sayfalar sürer)*

Haftada kaç milongaya gidiyorsunuz?: *Bir, nadiren iki*

Sadece tango için yurt dışı seyahati yaptınız mı?: *Henüz yapmadım*

GÖRKEM ÖGE
Ziraat Mühendisi

Ne zamandır tango yapıyor?: *13 yıl.*

Tangonun hayatına kattığı en güzel şey: *Çok zor bir soru bu. Anlatması zor ama en kısa özetle, insanlarla ve tabi karşı cinsle, benzerine rastlanmayacak bir diyalog kurma yöntemi sunmuş ve öğretmiş olması.*

Mesleğinize tangonun olumlu olumsuz bir etkisi var mı?: *Herhangi bir etkisi yok.*

Haftada kaç milongaya gidiyorsunuz?: *Ortalama 2.*

Sadece tango için yurt dışı seyahati yaptınız mı?: *Hayır.*

GANİME ERKARA
Yonetici Asistani

Ne zamandır tango yapıyorsunuz: *6 yildir*

Tango'nun hayatınıza kattığı en güzel şey: *Zihnen özgür hissetmek*

Mesleğinize tangonun olumlu olumsuz bir etkisi var mı?: *Evet, sabirli olabilmek*

Haftada kaç milongaya gidiyorsunuz?: *2*

Sadece tango için yurtdışı seyehati yaptınız mı? *Evet ama turistik seyahatlerimde de bir akşam lokal bir milongayı deneyimlemeye özen gösteriyorum. (yaptıysanız kaç kez): 7-8 defa*

Bu bölümde bize ilham olan Serçin Özcan'a çok teşekkür ederiz.

Hazırlayan: Port Ekip

ASADO

ARJANTİN'İN ATEŞ BAŞINDAKİ GELENEĞİ

Dünya gastronomisinde etin ateşle buluştuğu sayısız yöntem vardır. Ancak bazı teknikler yalnızca bir yemeği pişirmekten öteye geçerek bir ülkenin tarihinin ve sosyal yaşamının parçası hâline gelir. Güney Amerika'nın, özellikle de Arjantin'in dünya mutfağına armağan ettiği asado, tam olarak böyle bir gelenektir.

Asado, en basit tanımıyla etin açık ateş veya köz üzerinde pişirilmesidir. Ancak Arjantin'de bu kelime yalnızca pişirme yöntemini değil, ateşin hazırlanmasından etlerin servis edilmesine kadar geçen bütün süreci ifade eder.

Pampalardan Bugüne Asado

Asadonun geçmişi, 18. ve 19. yüzyıllarda Arjantin'in geniş Pampas ovalarında yaşayan gauchoların hayatıyla yakından ilişkilidir. Büyük sığır sürülerinin bulunduğu bu coğrafyada dana eti, gauchoların beslenmesinin önemli bir parçasıydı. Açık arazide yaşayan gaucholar, büyük et parçalarını ateşin çevresine yerleştirdikleri şişler ve basit düzenekler üzerinde ağır ağır pişiriyordu.

Zamanla bu yöntem Pampalardan şehirlere taşındı ve kullanılan düzeneklerin yerini parrilla adı verilen ızgaralar aldı. Bugün asado; aile yemeklerinin, hafta sonlarının ve arkadaş buluşmalarının önemli bir parçası olmaya devam ediyor. Ateşi ve pişirme sürecini yöneten kişiye ise asador deniyor.

Hangi Etler Kullanılır?

Asadoda özellikle kemikli, yağlı veya kalın kesilmiş etler tercih edilir.

- Asado de Tira: Kaburganın kemiklere dik şekilde enine kesilmiş hâlidir. Yağlı ve kemikli yapısı yavaş pişirmeye uygundur.
- Bife de Chorizo: Dananın sırt kısmından elde edilen, kontrfileye karşılık gelen kalın bir steak kesimidir.
- Ojo de Bife: Antrikota karşılık gelir. Mermerimsi yağ dokusu sayesinde aromatik ve yumuşaktır.

Geleneksel bir Arjantin asadosunda bunlara vacío, entraña, matambre, chorizo ve morcilla gibi farklı ürünler de eşlik edebilir.

Asado Nasıl Pişirilir?
Asadonun temelinde karmaşık marinasyonlar veya çok sayıda baharat değil; iyi et, doğru ateş ve yeterli zaman vardır.

1. Ateşi Hazırlayın
Odun veya kaliteli odun kömürünü yakın ve tamamen köz hâline gelmesini bekleyin. Asadoda et doğrudan güçlü alev üzerinde pişirilmez.
Közleri ızgaranın altına kontrollü biçimde yayın. Amaç eti yüksek ateşte hızla pişirmek değil, ısının ete yavaş yavaş işlemesini sağlamaktır. Geleneksel yöntemle elinizi ızgara seviyesinde yaklaşık 6–8 saniye tutabiliyorsanız düşük-orta seviyede uygun bir ısıya yakınsınız.

2. Eti Hazırlayın
Asado kültüründe etin doğal tadı ön plandadır.

- Eti iri taneli deniz tuzu veya sal parrillera ile tuzlayın.
- Yoğun marinasyon ve baharat karışımlarından kaçının.
- İsterseniz pişirme sırasında salmuera, yani hafif tuzlu su sürebilirsiniz.

3. Pişirmeye Başlayın
Kaburga gibi yağlı bir parça kullanıyorsanız eti yağlı kısmı köze bakacak şekilde yerleştirin. Yağ yavaşça erirken etin kurumasını önlemeye yardımcı olur.
Etin altında alev oluşursa közleri dağıtın. Asadoda et sürekli çevrilmez; bir tarafın yeterince pişmesi beklenir ve ardından çevrilerek diğer taraf tamamlanır.

4. Zamana Değil, Ete Bakın
Pişirme süresi etin türüne ve kalınlığına göre değişir. Büyük ve kemikli parçalar birkaç saat isterken antrikot veya kontrfile gibi kesimler daha kısa sürede pişebilir.
Yağın beyaz renkten şeffaf ve altın tonlarına dönmesi ve dış yüzeyin kızarması önemli göstergelerdir. Özellikle kalın etlerde iç sıcaklığı kontrol etmek için et termometresi kullanabilirsiniz.

5. Dinlendirin
Eti parrilladan aldıktan sonra hemen kesmeyin. Özellikle büyük parçaları 10–20 dakika dinlendirin. Böylece etin içerisindeki sular yeniden dağılır. Ardından eti liflerin ters yönünde dilimleyerek servis edin.

Yanına: Chimichurri
Asadonun en bilinen eşlikçilerinden biri chimichurridir. İnce kıyılmış maydanoz ve sarımsağı; zeytinyağı, sirke, kekik, tuz ve isteğe göre acı biberle karıştırın. Sosu etin üzerine yoğun biçimde dökmek yerine yanında servis edin.
Basit bir yeşil salata, ekmek veya közlenmiş sebzeler de sofraya eşlik edebilir.
Pampalarda gauchoların açık ateşinin başında başlayan asado, bugün modern parrillalarda devam ediyor. Yöntemin temel mantığı ise hâlâ aynı: eti gereksiz yere işlememek, ateşi doğru yönetmek ve pişmesi için gereken zamanı vermek.

Ekim 2026 - Mart 2027 Tango Etkinlikleri Takvimi

EKİM

ETKİNLİK	TARİH	ŞEHİR	KONUM
Ankara Tango Fusion	9-11 Ekim	Ankara	Duyurulacak
Adel Tango Marathon	9-13 Ekim	İzmir	Piex Umurbey
Mediterra Marathon	15-19 Ekim	Antalya	Corendon Playa Hotel
Los Turcos	16-18 Ekim	İstanbul	Tangoport & Garaj
Weekend Tango Rojo	17-18 Ekim	Muğla / Köyceğiz	Avangart Kafe
Karma Marathon	22-25 Ekim	Eskişehir	Sam Royal Hotel
LaPerla TangoFest	29 Ekim - 2 Kasım	Marmaris	Labranda Mares Hotel
Para Ti Maraton	29 Ekim - 2 Kasım	Antalya, Serik	Siam Elegance Hotels
Breakout Marathon	29 Ekim - 1 Kasım	Fethiye	Turan Hill Lounge, Kabak

KASIM

Sol de Invierno Tango Marathon 5th Edition	5-10 Kasım	Antalya	Mukarnas Resort & Spa
13th Sultans of Istanbul Tango Marathon Festival Cup 2026	10–16 Kasım	İstanbul	Dedeman Istanbul Hotel (Gayrettepe)
Othello Tango Camp II	19 - 22 Kasım	Kıbrıs / Girne	Salamis Bay Conti Hotel
Angora Marathon	26-29 Kasım	Ankara	Tbb Litai Hotel
Bir Buçuk	27-29 Kasım	Adana / Seyhan	Dedeman Adana Otel

	ETKİNLİK	TARİH	ŞEHİR	KONUM
ARALIK	İzmir Tango Tale Festival	2-6 Aralık	İzmir	Havagazı Fabrikası & Caminito Art Studio
	Pasión Tango Marathon	24-27 Aralık	İstanbul	Tangoport
OCAK	Istanbul Tango Holidays New Year	30 Aralık - 3 Ocak	İstanbul	Duyurulacak
	Narathon	15-17 Ocak	İstanbul	Gar Gazinosu
ŞUBAT	Odessa & Istanbul Winter Tango Marathon	10-15 Şubat	İstanbul	Green Park Pendik Hotel
MART	TanGO To Istanbul	9-16 Mart	İstanbul / Avrupa	Green Park Pendik Hotel & Çırağan Kempinski
	TanGO To VIP Marathon	12–14 Mart	İstanbul / Avrupa	Green Park Pendik Hotel

Etkinlikler ile ilgili bilgiler internet üzerinden aranarak bulunmuştur.
Gözümüzden kaçan bir etkinlik var ise lütfen bizi bilgilendiriniz.

Hüsrev Abi

-Part 1-

Hüsrev Abi ile tango, gitar ve yıllar içinde biriktirdiği hikâyeler üzerine konuşmak için sözleştiğimizde, bu sohbetin bizi nerelere götüreceğini henüz bilmiyorduk. Bir öğleden sonra kapısını çaldık; bizi Hüsrev Abi ve Pınar karşıladılar.

Daha içeri girer girmez, aslında söyleşinin atmosferi de kendiliğinden kurulmuştu. Renkli duvarlar, eski kitaplar, yıllar içinde dünyanın farklı yerlerinden toplanmış objeler… Oturma odasının hemen her köşesinde yaşanmışlık vardı. Sanki birazdan dinleyeceğimiz hikâyelerin bir kısmı bizden önce odadaki yerini çoktan almıştı.

Pınar ile Hüsrev Abi'nin hazırladığı keyifli atıştırmalıkların etrafında oturduk. Kayıt cihazını açtık; ama daha ilk sorulardan röportajın soru-cevap çizgisinde kalmayacağı belli oldu. İstanbul'dan Buenos Aires'e, eski plaklardan gitar festivallerine, müzikten dansa uzanan hikâyeler birbirinin içinden çıkmaya başladı.

Öyle ki tek sayıya sığmadı.

Şimdi sizi de o renkli duvarların arasına, masanın etrafındaki boş sandalyelerden birine davet ediyoruz:
ve Hüsrev Abi anlatıyor.

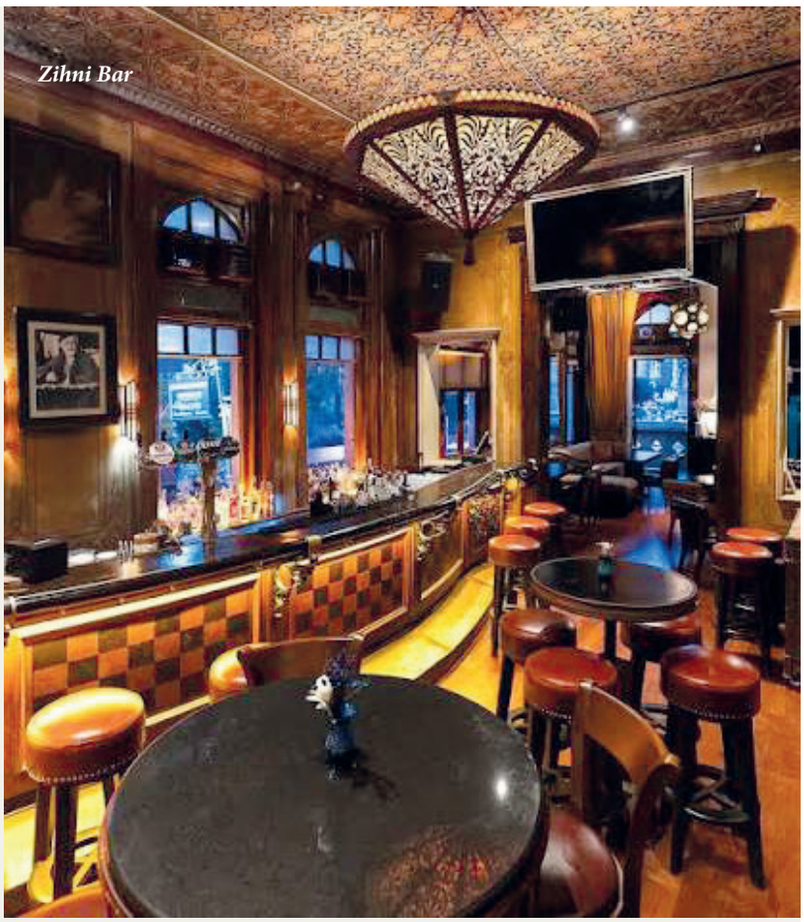
Zihni Bar

Tango ile nasıl tanıştınız?

80'li yıllarda Zihni Bar vardı. Sahibi Zihni, bir arkadaşımdı. Bir gün onun evindeki doğum günü partisine gittim. Maçka Oteli'nin olduğu yerde, bir çatı katında yaşıyordu. Büyük teraslı, muazzam bir evdi; oldukça da sosyetik bir doğum günüydü. Partide evi dolaşırken bir odada gitar buldum ve çalmaya başladım. Bir süre sonra Zihni geldi, beni gördü ve "Ya, sen ne biçim çalıyorsun!" dedi. Ardından "Ben aslında böyle bir şey düşünmüyordum ama sen benim barımda çalar mısın?" diye sordu.

Böylece 80'li yıllarda Maçka'daki Zihni Bar'da çalmaya başladım. Genellikle İstanbul sosyetesinin ünlü hanımefendileri öğle yemeğine gelirlerdi. Şimdilerde olduğu gibi yemek müziği için mikrofon kullanılmasını Zihni istemiyordu. Gitarın da kuvvetli çalınmasını istemiyordu. Bir salonda gitarımla sadece alçak sesle çalarak ambiyans yaratmayı Zihni Bar'da çaldığım zamanlarda öğrendim.

Bir gün Zihni geldi ve "benim evi su bastı, git bir bak; plaklar yerlerde yüzüyor," dedi. Eve gittim, gerçekten de plaklar sırılsıklamdı. Yerde bir plak dikkatimi çekti. Kapağında pala bıyıklı bir gitarist vardı: Jorge Cardoso. Plağın üzerinde "Suite Argentina" yazıyordu. Bu süitin içinde de bir milonga vardı. Plağı aldım, eve götürüp kuruttum ve aylarca dinledim. Başta "milonga"yı bir parçanın adı sandım; ama emin değildim. Çünkü Latin Amerikalı besteciler süitlerde bölümlere genellikle müzikal formların, dansların isimlerini verirler.

Jorge Cardoso

Sonra milonganın aslında bir dans ve müzik formunun adı olduğunu öğrendim. Merakım böyle başladı. Milongaları araştırmaya, toplamaya çalışıyordum ama o yıllarda bunlara ulaşmak çok zordu. O plaktaki milonga ise benim için başlangıç noktası oldu. Bildiğim kadarıyla o milongayı Türkiye'de çalan ilk kişi de ben oldum.

1997'de Buenos Aires Gitar Festivali'ne davet edildim. O dönemde, daha sonradan Türkiye'ye yerleşen yakın arkadaşım Ricardo Moyano da vardı. Ricardo çok özel bir müzik kültürünün içinden geliyordu. Babası Arjantin'in önemli yazarlarından biri, annesi ise Madrid'de görme engelli piyanistler için nota yazıyor ve piyano öğretiyordu. Dolayısıyla Ricardo tam anlamıyla müzik tarihinin içine doğmuş bir çocuk. İnanılmaz da bir hafızası vardır; Latin Amerikalı gitaristlerin, edebiyatçıların hikâyelerini sayfa sayfa bilir. O yıllarda yolda yürürken bile kitap okurdu.

Bir gün bir dükkânda iki ciltlik bir albüm buldum: Abel Fleury'nin milongaları. Kitapları kasada bir şeyler satın almak üzere olan Ricardo'ya gösterdim. Görür görmez, "Bunu nereden buldun?" diye sordu. Abel Fleury'den öyle bir hayranlıkla bahsetmeye başladı ki, onun gözünde adeta kutsal bir figür gibiydi. Bizim kültürümüzde alışveriş yaparken pazarlık etmek vardır, ama satıcı Ricardo'nun tepkisini görünce mecburen ikisini de ciddi bir para vererek aldım.

Sonra Abel Fleury'nin milongalarını çalmaya başladım. Örneğin çaldığım

Ricardo Moyano

"Milonga del Ajer "de bu kitaplardan öğrendiğim milongalardan biri. Ama burada önemli bir ayrım var: Bunlar şehir milongaları değil. Bunlar kırsal kesimin, pampanın milongaları.

Önce pampada milonga vardı. Milonga, 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başlarında pampadan şehre geldi ve şehirde başka bir forma dönüştü. Bugün insanların eski milongalarla yeniden dans etmeyi çok sevdiğini görüyorum. Çünkü onların içinde eskinin ve gitarın büyüsü var. Bu milongalar gitaristlerin elinden, pampadan; gauchoların, çobanların dünyasından çıktı. Geleneksel milonga formunun özü bu. Şehre geldiğinde ise yapı değişti, hızlandı ve zamanla bugün bildiğimiz şehirli milonga karakterine büründü. Sonra "tango milonga" dediler. Eski notalara baktığında da bunu görüyorsun; benim elimdeki notalarda mesela "tango milonga" yazıyor. Daha da

sonra yalnızca "tango" denmeye başlanıyor. Ama bunun arasında aşağı yukarı kırk yıllık bir süreç var. Hikâye 1880'lerde, 1890'larda başlıyor; 1910'lardan, 1920'lerden sonra formun adı artık tek başına "tango" olarak karşımıza çıkıyor.

Benim tango hikâyem de Buenos Aires'te başka bir boyut kazandı.

1997'deki festivalde dünyanın ve Arjantin'in farklı yerlerinden yaklaşık 45 gitarist davet edilmişti. Konser salonunda hepimiz sıralar halinde oturuyorduk. Hiç unutmuyorum, takım elbiseli, kravatlı, 75 yaşlarında bir adam sahneye çıktı. Çalmaya başladı ve ben ağlamaya başladım. Etrafımda birkaç kadın gitarist vardı; biri Arjantinli, biri Paraguaylıydı. Baktım, onlar da ağlıyor.

O adam Aníbal Arias'tı. Aníbal Troilo'nun gitaristiydi.

Festival sırasında bütün gitaristleri bir araya toplamışlardı; gazeteciler gelip röportajlar yapıyordu.

Aníbal Arias salona girdiği anda herkes ayağa kalktı. Herkes… Aralarında 70-75 yaşında, hayatını gitara adamış insanlar da vardı. Piazzolla'yla yıllarca çalmış gitaristler vardı. Ama Arias içeri girdiğinde hepsi ayağa kalkıp sıraya girdi. O an, nasıl bir müzikal mirasın içinde bulunduğumu çok net hissettim.

Orada benimle de bir gazeteci röportaj

Atahualpa Yupanqui

yaptı. "İstanbul'dan geliyormuşsunuz. Burada ilk defa bir Türk gitarist çalacak," dedi. Sonra programıma baktı ve Atahualpa Yupanqui çalacağımı gördü. Şaşırdı: "Sen Yupanqui'yi nereden biliyorsun?"

Düşün, o yıllarda Türkiye'de CD yok, doğru düzgün plak yok, nota yok. Ben Atahualpa Yupanqui'nin bir plağını tamamen tesadüf sonucu Ortaköy'ün pazarında, yerde bulmuştum. Elinde gitarıyla bir adam… Plağı aldım, dinlemeye başladım ve aklımı yitirdim.

Bir şey nasıl bu kadar basit görünüp aynı zamanda bu kadar sofistike olabilir?

Buenos Aires'teki konserimde de Yupanqui'den eserler çaldım. Beni festivale davet eden Juan Falú'nun notaları zaten bende vardı; onun eserlerini de çaldım. Kısacası 1997'de Arjantin'de sahneye çıktığımda yalnızca Arjantin müziği çaldım. Bu da çok hoşlarına gitti. Çünkü Arjantinliler kendi müziklerini gerçekten çok seven bir halk.

Aníbal Arias'ın bir kızı vardı, gitarını o taşıyordu. Konserden sonra kızına yanaştım, "babanın aranjmanlarını nasıl bulabilirim?" diye sordum. "Sen kimsin?" dedi. "İstanbul'dan geldim," dedim. "Ben ayarlarım sana," dedi. Yakışıklıydım o zamanlar tabii! Sonra, "Gel, seni babamla tanıştırayım," diye ekledi.

O yıllarda Türkiye'de her sene gitar festivali yapıyordum. Arjantin'in dört bir yanından gitaristler getiriyordum. Burada yediriyor, içiriyor, evimde ağırlıyordum. Benim evimde kalıyorlardı, ben de onlarla çalışıyordum. Hem repertuvar hem teknik öğreniyordum.

Aníbal Arias'la tanışınca, "Size mutlaka İstanbul'da çaldıracağım," dedim.

"İstanbul neresi?" diye sordui.

"Türkiye."

"Bulgaristan?"

Anibal Arias

"Yok, Türkiye… Konstantinopolis."

"Romanya?"

Türkiye'yi bilmiyordu. Düşünsene, Troilo'nun gitaristi Aníbal Arias Türkiye'nin nerede olduğunu bilmiyordu.

Ama onların coğrafya ve kültür algısında başka bir tarih vardı. Latin Amerika'ya Osmanlı topraklarından göç edenlere "El Turco" deniyordu. Beyrut'tan, Lübnan'dan gidenler bile (bence "bile" çıkabilir, gidenler onlar) Osmanlı pasaportuyla gittikleri için "Türk" olarak anılıyordu. Onun bildiği "Türk" biraz böyle bir şeydi.

Sonra bana, "Beni Carnegie Hall'a çağırdılar, gitmedim," dedi.

"Neden maestro?" diye sordum. Şöyle cevap verdi:

"Señor, bu şehrin müziğini dinlemek isteyen bu şehre gelir, burada dinler."

Tabii çok fena bozuldum! Bunlar ağır toplar. Ama söylediği şey benim için çok önemliydi: "Bu şehrin müziği."

Çünkü tango kesinlikle bir şehir müziğidir. Buenos Aires'in müziğidir.

Sonunda Aníbal Arias'ın aranjmanlarını aldım. Arias bana, "sen 18. ve 19. yüzyıl gitar müziğini

çalabiliyorsun. Benim aranjmanlarımı çalabilmek için bu klasik tekniği bilmen gerekir. 19. yüzyıl gitar müziğini çalabilen biri benim aranjmanlarımı da çalabilir," dedi.

Çünkü Aníbal Arias'ın yaptığı şey, geleneksel tango gitaristliğinden biraz farklıydı. Sahnede ve kayıtlarında, klasik gitarist gibi tek başına tango aranjmanları çalıyordu. Oysa geleneksel tango gitarı böyle değildi. Tango gitaristleri genellikle üç-dört kişilik gruplar halinde çalarlardı. Birkaç gitar armoniyi, biri basları götürürdü. Penayla, çok daha vurucu bir teknikle çalarlardı.

Dolayısıyla benim Aníbal Arias'ın aranjmanlarını çalabiliyor olmam beni bir tango gitaristi yapmıyor. Tango gitaristi olabilmem için çok genç yaşta o tango gruplarının içinde çalmış, insanları dans ettirmiş ve o üslubu doğrudan o gitaristlerden öğrenmem gerekirdi. Ben iyi bir klasik gitar tekniği sayesinde Aníbal Arias'ın ve onun gibi müzisyenlerin sofistike tango aranjmanlarını çalabiliyorum.

Ama ben tango gitaristi değilim.

Peki tango dansıyla nasıl tanıştınız?

Ben aslında sosyal dansçıyım.

Dans olarak tangoyla ilk karşılaşmam 1997'de yine Buenos Aires'te oldu. Bir gece, daha doğrusu sabaha karşı saat beşte, yerin altından müzik sesi geldiğini duydum. İçerisi yaşlıların gittiği bir milongaymış. Sabahın beşinde insanlar son derece şık kıyafetlerle tıkır tıkır dans ediyorlardı. Onlara bakıp, "Ulan, yaşlılıkta yapılacak en güzel şey bu!" dediğimi hatırlıyorum.

Ama o zaman dans etmeyi düşünmedim. Çünkü Buenos Aires'te müzisyenler arasında "Müzisyen dans etmez" diye bir anlayış vardı.

Sonra İstanbul'a döndüm. Nisan 2002'de AKM'nin küçük salonunda bir tango-milonga konseri verdim. Konserden sonra Serdar Sungar yanıma geldi. O yıllarda Türkiye'de tangoyla ilgili içinde "T" harfi geçen her ne varsa Serdar oradaydı! "Hocam, sen kimsin, nereden çıktın?" dedi. Ben de gitar geçmişimi, Buenos Aires'te yaşadıklarımı, orada öğrendiğim müzikleri anlattım. Böylece tanıştık.

Asıl dans etmeye başlamam ise birkaç yıl sonra oldu. 2005'te bir fotoğrafçı bir arkadaşımın eşi beni aradı ve "seni tango dersine yazdırdım,"

> “Tango kesinlikle bir şehir müziğidir. Buenos Aires’in müziğidir.”

dedi. “Nereden çıktı bu? Müzisyenler dans etmez!” dedim. Meğer Serdar’ın dersiymiş. Serdar da benim geleceğimi duyunca, “Sakın para falan almayın, yeter ki gelsin,” demiş. O yıllarda bana gerçekten çok dostluk gösterdi.

Böylece tango derslerine başladım.

Sonrasında müzikle dans da yavaş yavaş birbirine karışmaya başladı. Serdar, 2007’de TangoTürk adıyla ilk festivalini yaptığında Armada’da festivalin açılış gecesinde bir konser verdim. Festivalde Julio Balmaceda beni dinlemiş. Sonra yanıma gelip gösterilerinde canlı çalmamı istediler.

“Tamam maestro, ama prova yapmayacak mıyız?” dedim.

“Gerek yok, sen profesyonelsin,” dedi.

Sahneye çıkarken hâlâ tempoyu bilmiyorum. “Maestro, tempo nasıl olacak?” diye sordum. “Ben önce iki adım atacağım, sen sonra çalmaya başla,” dedi.

Sahneye çıktı, iki adım attı. Ben de o iki adımdan tempoyu aldım ve çalmaya başladım.

Sonra tango çevresiyle ilişkim giderek büyüdü. Komşularım Erdal Atik ve Nora’ydı. “Derse yardıma gelsene,” derlerdi; ben de ayakkabılarımı alıp giderdim. Onur Kıra ile de çok eski tanışırız. Selim ve Melin Yuna ile de yıllarca çeşitli etkinliklerde birlikte olduk.

Nardis Jazz Club’da da tek başıma yaklaşık iki buçuk saat çaldığım bir gece olmuştu. Selim ve Melin küçücük bir alanda benim gitarımla dans ediyorlardı. Bir caz kulübünde yalnızca gitarla tango çalınıyor ve bir çift onunla dans ediyordu. Çok özel bir şeydi.

Benim için tango dersi her zaman çok önemli oldu. Çünkü müziği çok önceden biliyor olabilirsiniz, yıllarca tango çalmış olabilirsiniz; dans etmeye başladığınızda o müziğin başka bir tarafını keşfediyorsunuz.

Festivallerde katıldığım her derste tango hakkında başka bir fikir, başka bir perspektif, başka bir bakış görüyorum. Hiç kimse aynı şeyi söylemiyor. Beni heyecanlandıran da tam olarak bu.

İlk katıldığım derslerden birinde Javier Rodríguez bize, “Bir yürüyün,” dedi. Yürüdük. Bize baktı ve “Sizden bir halt olmaz, Türkler dans edemez,” dedi.

Sonra Balmaceda’nın dersine girdik. Bizi görünce, “Ne oldu size, hepiniz şemsiye mi yuttunuz? Yoksa Javier’in dersinden mi çıktınız? Öyle tango yapılmaz,” dedi. “Dans maymunların yaptığı gibi bir şeydir. Rahatlayın biraz, Javier’i unutun.”

Ben o zaman uyandım: Bir tane tango yok.

Bugün de katıldığım festivallerde, girdiğim her derste biri bana tangonun başka bir tarafını gösteriyor. Bu beni hâlâ çok heyecanlandırıyor. Ben her okuduğum kitabın üç yüz sayfasını da ezberlemiyorum ki. Ama her kitaptan geriye bazen tek bir fikir kalıyor. Tango dersine de böyle bakıyorum.

İnsanların bundan şikâyet ettiğini de biliyorum. “Bir hoca başka bir şey söylüyor, öteki başka bir şey söylüyor. Bunun doğrusu hangisi?” diyorlar.

Çünkü bugünün insanı formülasyonla yaşamak istiyor. Kutu kutu düşünmek istiyor. Bir bakış açısını seçip ona tutunmak çok daha kolay.

Mesela son iki yıldır festivale gelen Martín Vicente var. Ben ona takıldım. Ama onun gibi dans etmeyeceğim; zaten onun gibi dans edemem. Ben adamın ne yaptığını anlamaya çalışıyorum. Çünkü altında çok kuvvetli bir şey olduğunu hissediyorum. Bu beni çok heyecanlandırıyor. Büyük bir sanat eserine bakmak gibi. Ben o resmin

aynısını yapmaya çalışmıyorum; ne gördüğümü anlamaya çalışıyorum.

İnsanların “Doğru tango budur, öbürü değildir,” diye düşünmesi beni hiç ilgilendirmiyor. Hatta bu tür düşünceler tangoyu kurtarmaz; tangoya zarar verir. Hayatı zenginleştiren şey bakış açılarının çoğulluğudur. Yoksa bütün dünya tek bir yerden, tek bir gözle baksın. Ne anlamı var?

Sohbet burada bitmiyor…

Hüsrev Abi’yle bir röportaj yapmak üzere oturduk; fakat kısa sürede kendimizi soruların ve cevapların sınırlarını aşan bir dost sohbetinin içinde bulduk.

Fakat anlatacaklarımızın henüz yarısındayız.

İkinci bölümde gitarın tangodaki değişen yerini, bandoneon ve büyük orkestralarla birlikte neden geri planda kaldığını, bugün şovlarda ve milongalarda neden yeniden başka bir biçimde karşımıza çıktığını konuşacağız. Hüsrev Abi’nin “gitarın sihri” dediği şeyin peşinden La Ventana’ya, tango gitarının büyük isimlerine, Arjantin’in köklü gitar geleneğine ve yıllar boyunca biriktirdiği hikâyelere uzanacağız.

Ve elbette, profesyonel hayatın “Hüsrev Bey”inden tango camiasının “Hüsrev Abi”sine dönüşen o samimi ilişkinin hikâyesine de…

Devamı, Port Favor’un bir sonraki sayısında: Hüsrev Abi – Part II.

BULMACA KÖŞESİ

ÇENGEL BULMACA HAZIRLAYAN: MANUK ÇOLAKYAN

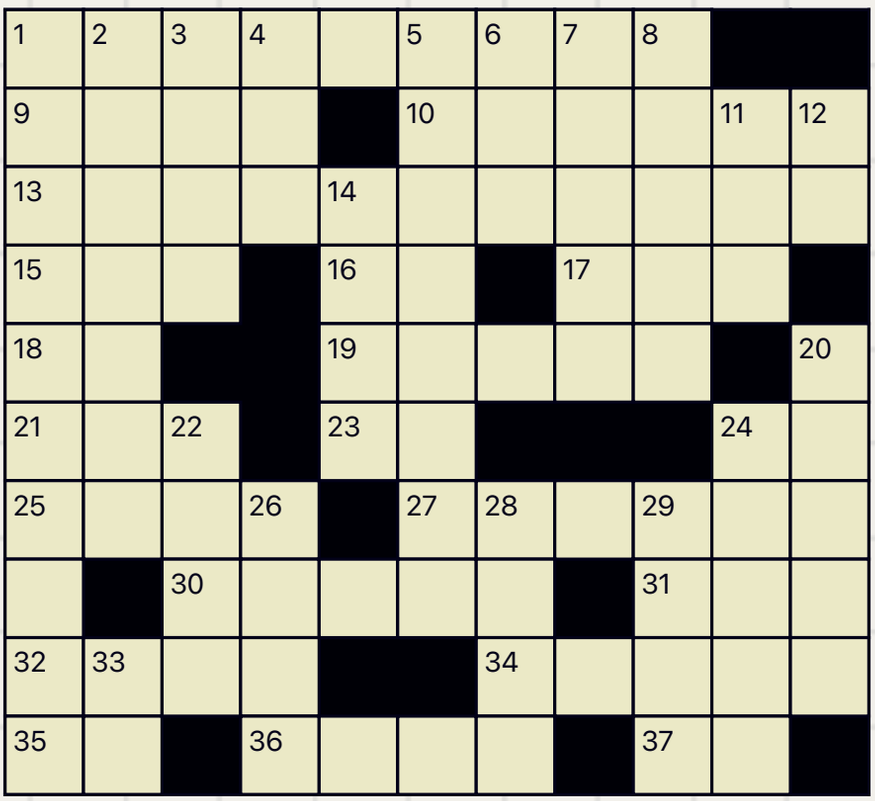

Soldan Sağa

1. Ön adi Fulvio olan besteci, orkestra şefi, piyanist
9. George Cloony eşi
10. Ortadoğuda çok kullanılan bir baharat
13. Pugliese ya da De Caro'dan dinlediğimiz Pedro Laurenz'in bestelediği bir tango
15. Genellikle aromantik, (romantik olmayan) anlamında bir kısaltama; kimyada aromatik maddelerin kısa yazılışı
16. Brigitte Bardot böyle tanınırdı
17. "Los Cosos de al ..." şu yan taraftaki tipler / komşular/ şeyler anlamındaki bir tango
18. Ingilizcede demiryolu anlamında bir kısaltma
19. Ispanyolcada bayan veya hanım
21. Soyadı Fleming olan James Bond serisinin yazarı
23. Tersi kimyada kalsiyumun simgesi
24. Boru sesi
25. Çar kelimesinin Ingilizce yazılışı
27. Soyadı Varela olan bir bandoneoncu, besteci ve orkestra şefi
30. ".....de humo" tangosundaki Ispanyolcada bulut
31. Bir kadın adı
32. 25 Aralık tarihinde İsa'nın doğumunun kutlandığı geleneksel bir Hristiyan bayramıdır
34. Berlingieri'nin bir tangosu; Tevrat'tan bir ad
35. lahza", "dem", "süre" ve "dakika" anlamında
36. Arjantin La Rioja'da Caminito tangosuna ilham olan bir kasaba
37. İngilizcede genellikle iki seçenek arasında tercih yapmak için kullanılan bir bağlaç

Yukarıdan Aşağıya

1. Los Provinicianos orkestrasının seslendirdiği bir vals
2. Hector Maure'nin Juan D'Arienzo orkestrasıyla seslendirdiği bir tangosu
3. De Angelis'sin bir şarkıcısı
4. Adrenoleukodystrophy denen hastalığın kısaltması
5. MIguel Caló orkestrasının çaldığı bir candombe
6. Ün
7. Enrique Maroni (sözler) ve Antonio Polito (müzik) tarafından yazılan ve Carlos Gardel tarafından seslendirilen bir tango
8. İspanyolcada geri, arka anlaminda
11. Amerikan Eagle Outfitters'ın borsa sembolu
12. Tersi "senior"un kısaltması
14. Bir finansal deyim
20. İspanyolcada bakmak
22. Bir bitki
24. Katlanmış veya üst üste konmuş kağıt paralar; İspanyolcada almak
26. Kendi etrafında sarılarak silindir şeklini almış kağıt, kumaş, metal veya başka malzemelere verilen isimdir
28. Ispanyolcada "bu" anlamına gelir
29. Tipica Victor orkestrasının seslendirdiği bir vals
33. Bir sayı

TANGOSTROLOJİ

Hazırlayan: Port Ekip

KOÇ: 21 MART – 19 NİSAN

Ekim ayında pistte sabrınız sınanabilir. Favori orkestranızın ilk notasını duyduğunuz anda ayağa kalkmak isteseniz de bu dönem biraz etrafı okumakta fayda var. Kasım, uzun zamandır dans etmek istediğiniz biriyle beklenmedik bir cabeceo getirebilir; yalnız hevesinizi belli etmemek konusunda pek başarılı olamayabilirsiniz. Aralıkta sosyal takviminiz hızlanıyor: "Bu hafta biraz dinleneceğim" deyip üç milonga ve bir workshopta görülmeniz olası.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Juan D'Arienzo
Bu süreçte tango modunuz: Hız, dinamizm, enerji

BOĞA: 20 NİSAN – 20 MAYIS

Ekim size bildiğiniz, sevdiğiniz ve güvendiğiniz tangoların dışında bir tecrübe vaat ediyor. Farklı DJ'ler, farklı dans partnerleri, ve yepyeni abrazolar... Fakat kasımda tekrardan konfor alanınıza döndüğünüz, biraz daha bildiğiniz, dansına güvendiğiniz insanlarla daha çok dans tecrübesi yaşamanız öngörülebilir. Aralık ayında ise gecenin kalitesini dansın yanı sıra masada edilen sohbetler ve milonga öncesi arkadaşlarla buluşulup içilen kahveler ve dinlenilen iyi tandalar artıracak.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Carlos Di Sarli
Bu süreçte tango modunuz: Konfor, zarafet, sağlamlık ve kaliteli bir abrazo.

İKİZLER: 21 MAYIS – 20 HAZİRAN

Ekim ayında normalde girdiğinizden çok daha fazla tango sohbetine girip, birçok stil üzerine bilginizi ve farkındalığınızı artırabilirsiniz. Bu da sizi kasımda yeni bir tekniğe, hocaya ya da daha önce pek dans etmediğiniz bir stile doğru çekecektir. Aralık ise tam size göre: kalabalık geceler, bol tanıdık, bol sohbet ve "Ben çıkıyorum" dedikten sonra mekânda bir saat daha kalmalar... Yalnız, milongalarda keyifli sohbetlere dalıp favori tandalarınızı kaçırmayın deriz.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Enrique Rodríguez
Bu süreçte tango modunuz: Oyuncu, değişken, neşeli; bir sonraki anda ne geleceği tam belli değil.

YENGEÇ: 21 HAZİRAN – 22 TEMMUZ

Ekim biraz nostaljik. Eski bir parça, eski bir partner ya da uzun zamandır gitmediğiniz bir milonga beklenmedik biçimde duygularınızı harekete geçirebilir. Kasım ayında danslarınızda güven ve bağlantı arayışınız artıyor; gösterişli olandan ziyade size gerçekten "orada" olduğunu hissettiren partnerlere çekileceksiniz. Aralıkta çevreniz genişliyor ve belki uzun yıllar sürecek arkadaşlıkların, dostlukların ilk adımlarını atacaksınız.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Francisco Canaro
Bu süreçte tango modunuz: Nostalji, tanıdıklık, sıcaklık; eve dönmüş hissi.

ASLAN: 23 TEMMUZ – 22 AĞUSTOS

Ekimde milongada gördüğünüz yeni yüzler ile tanışmakta daha hevesli olacaksınız. Beklenmedik cabaceo/mirada'lar sizi rutinin dışına çıkarabilir. Kasımda ise bu yeni tanışıklılardan kurduğunuz bağlarda derinleşme arayacaksınız, belki bu kişilerden bazılarını praktilonga'ya davet edip birlikte çalışmanızda derinleşecek, dansınızdaki bağlantıyı güçlendirmek isteyeceksiniz. Aralıkta ise keşfetme döneminiz başlıyor, yaratıcılığınız, cesaretiniz ve enerjiniz pistin öbür ucundan bile hissedilecek.

BAŞAK: 23 AĞUSTOS – 22 EYLÜL

Ekim ayında o adımın neden çalışmadığını çözmek için çok fazla zihinsel enerji harcayabilirsiniz. Videoyu defalarca ağır çekimde izlerken bizi hatırlayın. Biraz daha sabrederek istediğiniz adımı keşfedeceksiniz. Kasım, tekniğiniz açısından verimli; küçük bir düzeltme dansınızda büyük bir değişiklik yaratacaktır. Aralıkta ise kontrolü biraz bırakmanız gerekecek. Tekniği

düşünmeden, keyfine vara vara, eğlenceli milongalarınız olacak.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Aníbal Troilo
Bu süreçte tango modunuz: İncelik, detay, müzikal zekâ.

TERAZİ: 23 EYLÜL – 22 EKİM

Ekim sizin ayınız ve belki de en çok şikayet edeceğiniz şey seçenekleriniz arasında kararsız kalmak olacak. Kasımda sosyal çevrenizde yeni yüzler beliriyor ve özellikle zarif, sakin danslar öne çıkıyor. Aralık, şimdiye kadar en fazla tango etkinliğine gittiğiniz ay olacak. Kombin seçeneklerinize şimdiden karar vermeye başlasanız iyi edersiniz.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Miguel Caló
Bu süreçte tango modunuz: Zarafet, denge, romantizm; her şey yerli yerinde.

AKREP: 23 EKİM – 21 KASIM

Ekim sonundan itibaren tango radarınız fazlasıyla açık. Milongada dans etmediğiniz zamanlarda insanları gözlemleyerek bile dansınızı geliştirebilirsiniz. Kasım, bu gözlemleri pratiğe dökme zamanı: yoğun abrazolar, dramatik Pugliese'ler ve iyi müzikaliteler... Aralıkta ise biraz hafiflemek iyi gelecek. Bazı milongalarda kahvenizi yudumlayıp keyifli sohbet edebilir, geceyi iki, ama birkaç tango gecesine bedel tanda ile bitirebilirsiniz.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Alfredo Gobbi
Bu süreçte tango modunuz: Karanlık, yoğun, gizemli ve hafif tehlikeli.

YAY: 22 KASIM – 21 ARALIK

Ekimde aynı yerlere gitmekten hafifçe sıkılmaya başlayabilirsiniz. Başka bir milonga, başka bir şehir, başka bir pist fikrine kulak verin deriz. Kasımda spontane planlar artıyor; "Bir saat uğrarım" dediğiniz gecenin son tandasında hâlâ pistte olabilirsiniz. Aralık zaten sizin doğal habitatınız: hareket, kalabalık, yeni insanlar ve plansız danslar.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Edgardo Donato
Bu süreçte tango modunuz: Neşe, hareket, oyun; "hadi bir tane daha" hissi.

OĞLAK: 22 ARALIK – 19 OCAK

Ekimde tango konusunda hedef odaklısınız. Ders, practica, teknik çalışma; hepsinin bir amacı var. Kasımda emeğinizin karşılığını pistte hissetmeye başlayabilirsiniz. Bir süredir zorlandığınız şey bir anda doğal gelmeye başlayacak. Aralıkta ise bütün bu teknik çalışmaları, kafa yormaları bir kenara bırakıp, sadece sarılmanın ve gönlünüzce akmanın zamanı. Belki de gecenin en güzel tandası 00.47'de plansız gelebilir.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Osvaldo Fresedo
Bu süreçte tango modunuz: Kontrollü, rafine, ciddi; gösterişsiz ama statüsü belli.

KOVA: 20 OCAK – 18 ŞUBAT

Ekim ayında milongalara herkesten önce gidip, en son çıkan siz olacaksınız. Milongalara ve tangoya doyamayacağınız bir ay olacak. Kasım ayında ise "Ben normalde bununla dans etmem" dediğiniz bazı tandalar gecenin favorisine dönüşecek. Aralıkta tango geceleri dışında tango müziği dinleme oranınızın artması, müziği başka yönleriyle duyup müzikte derinleşmenize sebebiyet verebilir.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Astor Piazzolla
Bu süreçte tango modunuz: Kurallarla ilişkisi tartışmalı, yenilikçi, kendi yolunda.

BALIK: 19 ŞUBAT – 20 MART

Ekim ayında müziğe karşı hassasiyetiniz yükseliyor. Dans esnasında çok bildiğiniz bir şarkıda bile daha önceden duymadığınız ayrıntıları fark etmeniz olası. Kasım, çok güçlü bağlantılar getiriyor; bazı danslarda salonun geri kalanını gerçekten unutabilirsiniz. Aralıkta romantik tarafınız iyice devrede ama dikkat: ışık loş, Di Sarli çalıyor ve karşınızdaki insan güzel dans ediyor diye ortak bir gelecek planlamıyoruz. En azından henüz.
Bu süreçte en çok keyif alacağın orkestra: Ricardo Malerba
Bu süreçte tango modunuz: Romantik, yumuşak, melankolik.

CAMİAMIZIN DUAYEN İSİMLERİNDEN AYDOĞAN ARKIŞ HOCAMIZ, BUENOS AIRES'TEKİ BİR ANISINI POR"T" FAVOR İÇİN KALEME ALDI. KEYİFLİ OKUMALAR DİLERİZ.

YARIM YAMALAK

C. AYDOĞAN ARKIŞ

19 Ağustos 2026 / İstanbul

Telefondaki adamdan anladığım, rezervasyonların dolduğuydu. Sesim yarım yamalak titredi: "Por favor." İstanbul Tango Festivali'nin onuncu yıl lansmanı için öğrencilerimle geldiğimi anlattım: "Confitería La Ideal'de Los Reyes del Tango çalacak, Chicho-Juana gösteri yapacak. La Viruta'da Típica Sans Souci, Chino Labarde, Gastón-Moira… Por favor, por favor." Buenos Aires'in insanı montuna gömen soğuğu kulağımda esti: "No!" Yılların organizatörü vazgeçer mi? "Por favor. Sunderland'ı görmeden gitmek istemiyoruz. Por favor." Dayanamadı: "Tamam, kaç kişi?" Yapıştırdım: "On beş." "Pensalo Bien"in finalindeki kreşendo zarımda titredi: "¡Quince!.. ¡No, no!" Ulan, diye geçirdim içimden, sizin tangonuz için Türkiye'de neler yapıyorum, biliyor musun? Yarım yamalak yerine yine "Por favor"lara sığındım. Festivallerimde lütfenden başka ısrarı bilmeyen altmış beş ülkeden yabancıları savarken nasıl bezdiysem o da pes etti: "Claro. Mesa de Turquía, quince."

Tangonun danstan önce dikilen kolonlarına yolculuğum o konuşmayla başladı. On üç yıl sonra Por"T" Favor için kaleme alacağımı bilemezdim.

Spor salonunun kapısında aranırken biri yaklaştı: "¿Turquía?"

Dudaklarımı yaydım. Pota altında, duvardan duvara, serbest atış ampulüne kadar masaları gösterdi. İki elinin parmaklarını birleştirip havada salladı: "Por favor." Herkes masasında. Masaların arasından karşı potaya seğirttik. Çocukluğumun çinileri ayaklar arasında zar zor gözüküyor. Hava atışı yuvarlağı, kenar çizgileri kayıp.

Masamıza geldik. Altı sandalye. Rezervasyon kâğıdına baktım: "Mesa de Turquía 15." Adama döndüm. Arkadaki dört metre genişliğinde, üç basamaklı demir profilleri gösterdi. Bildiğin tribün. Mindersiz. Mırın kırın ama son dakika böyle işte: "Keyfini çıkarın." Bizimkiler anlayışlıdır: "Hocam, biz burada ne mirada ne cabeceo. Sen keyfine bak."

On dakika geçmedi, bir kadın geldi. Siyah önlüğünün cebinden koçanı, kalemi çıkardı. Yaprağı arkaya attı. Dirseklerini masaya koyup kalemi adisyona vurmaya başladı. Canning'den alışıktılar: Bir kovada şampanya, bira; sıcak veya ara siparişler. Aç olanlar etlerin ne zaman geleceğini sordu. Kadın salondaki herkese söylediğini tekrarladı. Bizimkiler, "On beş dakikaya zor ama," deyip siparişleri verdi. Kadın sözünü tuttu. Bir garson sekiz yüz kişinin siparişini alıyor, mutfaktakiler etleri, empanadaları, medialunaları tezgâha bırakıyor, ikinci garson elinde tepeliyor, masa aralarında slalom yapıyor. Aklıma İstanbul geldi.

Turistler hariç erkekler ceket, pantolon, kravat; sinekkaydı tıraşlı olmayanlar bakımlı sakal. Kadınlar etek, gömlek. Yapılı saç, bakımlı yüz. Zemin lekeli, tutuyor, taş. Bunaltıcı sıcak. Pervane uğultuları masalara vuruyor. Yelpazeler, ten tene sallanan bacakların ritminde. Çatal bıçak sesleri çatırdıyor, kadehler, şişeler tokuşuyor. Kimsenin umurunda değil. Aklıma İstanbul geldi.

Cortinaya piste düşen bomba muamelesi yaptılar. Vals tandası başladı. Pist Metrobüs durağına döndü. Bizimkilerden biri yanındakine, "Bunlar ne zaman anlaştı ya?" dedi. Rondadaki genç bir çift sohbetlerin bitmesini, kalkan kolların sarılmasını, gözlerin kapanmasını beklemedi; giro, sacada, yön değiştir, giro, sacada: Muhteşem. Kaçan tek bir ritim yok, jilet gibi.

Cortinada ter içinde döndüler. Masanın başında, ceketinde kaybolmuş kambur yaşlının karşısına oturdular. Adamın önünden geçen herkes eğildi, tokalaştı, eğilip öptü. Aklıma İstanbul geldi.

Üstadı seyrederken bir parmak sırtımda tıkladı. Döndüm; Graciela González. Sarıldık. Yarım yamalak anlattım. "Takip ediyorum," dedi. İkinci parça başladı, başıyla pisti gösterdi. Seneler önce ağırladığımızda ikide bir "La Leona" diye sarıldığım kucağın dansta nasıl devleştiğini hatırladım. La Leona… Benimle… Buenos Aires'te… Aklıma İstanbul geldi.

Cortina çaldı. Bizimkiler içkileriyle, biftekleriyle milonga yapıyor. En iyisi Mario Orlando'yu görmek. İlk tango başladı. DJ kabini salonu görmüyor. Duvara yaklaşırken kel bir adam güldü. İsimlerde kötüyüm ama sima benim işim. Yanına gittim. İngilizce konuştuk. Festivallerime geldiğini hatırlattı. Yanındaki kadına İspanyolca benden bahsetti. Yarım yamalak değil, kendi dilinde. Yan yana iki "l"yi "j" olarak telaffuz eden kadın, genlerindeki tutkuyla kollarını açtı, sarıldı, yanağıma derin bir öpücük bıraktı. Öğrencilerimi gösterdim. Neden oturduklarını sordular. Çekindiklerini öğrenince aynı ağızdan "No," çektiler. İzin istedim. Kadın İngilizce, "Sen git," dedi, adamın koluna dokundu: "Biz de Türkleri dansa kaldıralım." Arkalarından baktım. Aklıma İstanbul geldi.

Mario CD'lere gömülmüş. Masaya varınca "Aydoğan," dedi, fırladı, eliyle yüzümü gösterdi: "Facebook." "J"leri "h" yaptı: "Jajaja!" Sarıldık. Festivale davet etmek için tarihleri konuştuk. Yarım yamalak. Tutturamadık. "Söz," dedi, "Marcelo Rojas'ın yanına benden daha iyi birini bulacağım sana." Kolundaki damarı gösterdi, başparmağını işaret parmağıyla yuvarlayıp öptü: "Buenos Aires'ten." Aklıma İstanbul geldi.

Masaya dönerken başlar kalktı. Bordo etekliyle göz ucuyla buluşmuşken güldü, kirpikleri indi kalktı. Pistte izin almamız ikinci tangonun sonuna denk geldi. Üçüncünün neredeyse yarım dakikasını sohbetle geçirdik. Yarım yamalak. Konuşurken bizden sonraki çifti kestim. Muhabbetlerine devam ettiler. Biz sarıldık, onlar da sarıldı. Aklıma İstanbul geldi. Jilet gibi genç çift önümüzde fırıl fırıl. Kadın onları süzdü. Başıyla masasını gösterdi.

Tribünlere oturdum. Demir profil kıçımın kemiğinde. Asistanım, "Türkiye'de 'Yeriniz burası.' desek, bu boruları bir tarafımıza sokarlar," dedi, "Son dakika geldin falan dinlemezler." Aklıma İstanbul geldi.

Telaşla tribünden indim. Bizimkilere masanın sol köşesindeki çifti gösterdim: "Bunları izleyin." Kadın annem kadar kilolu. Adam babam kadar sıska. Bedenleri belden yukarı temas hâlinde. Kadının boynu adamın yüzüne uzanmış. Dudakları yanağında dinleniyor. Gözü kapalı. En karmaşık figürleri ocho cortado. Bir parçada iki masa boyu ilerleyebildiler. Müzik bitti. Kadının gözleri çok sonra açıldı. Bizimkilerden biri, "Hocam," dedi, "gerçekten kadının sırtını masalara çevirip dans ediyorlar." Aklıma İstanbul geldi.

Pervaneler, tabak çanak sesleri, müzik, uğultu. Basket sahasında hava atışı yuvarlağını tavaf eden iç içe daireler. Buradaki sosyal medya yazışmaları aktı. Her şeyi bilenler, öğretenler. Piste çıkınca paylaştıklarına sadık kalmayanlar. Tangoyu spordan, sporcudan başka bir şey görmeyenler. Kavramların içini boşaltıp kendi bildiklerini doğru olarak sunanlar. Eğitim aldığım Arjantinlileri düşündüm: Altı A4 sayfası. Satırları indikçe köklerinden daha da uzaklaşan eğitimlerini. Tangonun özünden, Buenos Aires ruhundan durmaksızın dem vuran felsefe nutukları sonrasında altı metrelik çizgi kombinasyonlarını. Bir elin parmaklarını geçmeyenler hariç, yarışma dansını salon diye sunan, her şeyi rekabete, sahnelemeye iten ekonomik kaygılarını. Festivallerimi düşündüm. Teknik, müzikalite, bağlantı, temel derslerine neden kayıt gelmediğini. Ayılıp bayıldığı ustalar için ahkâm kesip kimin geldiğine değil, kimin getirdiğine göre methiyeler düzenleri.

Tango bir insan olsaydı. Hakkında yazılanları okusa, söylenenleri duysa. Yazanların, konuşanların dansını videoya çekse, yan yana koysa. Aldatıldığını düşünürdü: Gözünün içine baka baka. İddiaya girse: "Yüz tane şampiyon seçeceğim. Hepsini şu Sunderland milongasına koyacağım. Yetmiş beşi çarpmadan, rondadan sapmadan dans ederse masraflarını ben karşılayacağım."

Tandanın ortasında giriş tarafındakiler ayağa kalktı. Musa'nın asası kalabalığı yardı. Bir kadın alkışlar arasında yarım adımlarla ilerledi. Piste vardı. Yaklaştığı masadakiler ayağa kalktı. Ceketler iliklendi, üst başlar düzeltildi. Kadının elini ellerinin arasında salladılar, sarıldılar. Pist darmadağın oldu. Ayakta alkışlayanlar, jilet çift gibi dansına devam edenler. Kadın, kambur üstadın masasına yaklaştı. Ayakta sarıldılar. Herkesten fazla sohbet ettiler. Adam sandalyesinden destek alıp oturdu. Mario Orlando, María Nieves'i anons etti.

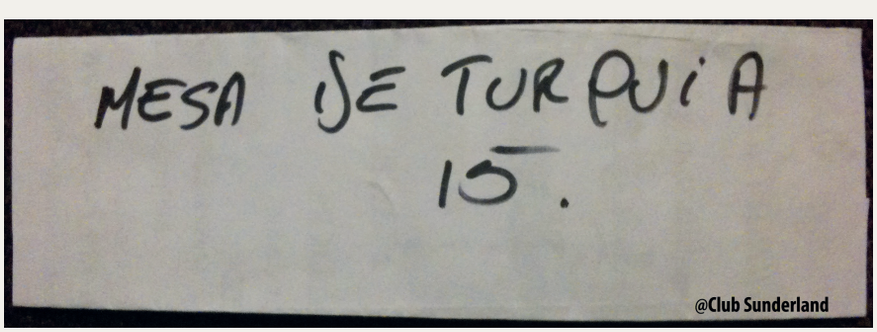

Salon, finalin son salisesinde üçlükle kupa kazanmış taraftarın sesine boğuldu.

Nieves'in etrafı sakinledi. Yanına gittim. Masasına yaklaşırken göz göze geldik. Konuşmasını kesti. Gülerek yaklaştım. Ayağa kalkınca beni birine benzettiğini düşündüm. Kendimi anlattım. Yarım yamalak. Karşı köşedeki öğrencilerimi gösterdim. Açtı kolunu: "¡Qué grande!" Boynuma sarıldı. Fotoğraf çektirmek istedim. Telefonu masada bıraktığımı o zaman anladım. Üzüldük. "Boş ver. Hayat bu," dediğini anladım, yarım yamalak. Aklıma İstanbul geldi.

Tanturi; "Así Se Baila el Tango." Ön masada yemek yiyen altmışlarındaki adam, karşısındaki kadına baktı. Çatallar, bıçaklar havada asıldı. Peçeteye ağızlarını silip masaya fırlattılar. Adam ceket cebinden ince tarağını çıkardı. Kır saçlarını geriye tararken eliyle düzledi, cebine geri soktu. Düğmeler iliklendi, etek düzeltildi, sarıldılar. İlk randevunun, ilk sevişmenin, evlilik teklifinin, belki de o şarkının plağını hediye ettikleri günün içinde kayboldular. Tango bitti. Öpüştüler. Anılarını alıp oturdular. Ronda devam etti. Aklıma İstanbul geldi.

Ben o kadınla dans etmeliyim. O ruhla. Birkaç tanda sonra masayı tavaf ettim. Kafasını kaldırmadı. Yemeğini yedi, diğer çiftle dörtlü sohbet ettiler. "Yok," dedim içimden, "gözüm açık gideceğim." Bordo etekli kadına gittim. "Kocasından izin alman lazım," dedi yarım yamalak. Kaşımı kaldırdım: "Bilmiyordum." Nasıl öğrendiğimi, öğrettiğimi anlattım. "Doğru ama," dedi, eliyle bir gözünü kapadı: "Körler ülkesinde bir gözünü kapat." Aklıma İstanbul geldi.

İzin almak için İspanyolcamın yetmeyeceğini söyledim. Kalktı, elimden çekiştirdi, ardından seğirttim. Masaya yaklaştık. Selam verip adamı, kadını öptü. Eliyle beni göstererek derdimi anlattı. Yarım yamalak anladım. Adam kalktı, bana kahkahayla sarıldı. Yarım yamalak değil, kırk yıllık dost kucağı. Karısı da aynısını yaptı, pisti gösterdi. Yazmaya kalksam Por"T"Favor'un tamamını dolduracak keyifle dans ettik. Bitince güldü, masasına yöneldi. "Bir tane daha?" dedim, yarım yamalak. Döndü. Gülümseyerek kolumu sıvazladı, yürüdü. Bana yardım eden kadın sandalyeden kalktı. Dans ettiğim kadın onun kulağına eğildi. Bordo etekli, başını arkaya yatırdı, kahkaha attı. Masasına kadar eşlik ettim. Kadının ne söylediğini sordum. Boynuma yaklaştı: "Fazlası kocam için." Güldük. Aklıma İstanbul geldi.

Üstad, jilet gibi dans eden delikanlıyı parmağıyla çağırdı. Eğilip kulağına bir şeyler söyledi. Çocuk partnerine döndü. Apar topar kalktılar. Kel adama gittim. Anlatınca ne olduğunu o da merak etti. Üstadın masasına gittik. Yanında diz çöktü. Eliyle beni göstererek konuştu. Kambur adam hırıltılı sesle anlatırken pisti gösterdi, parmağını yanlara salladı. Kel adam kalktı, üstadın tercümanlığını yaptı: "Şampiyon olabilirsin ama böyle dans edeceksen benim masamda oturamazsın." Aklıma İstanbul geldi.

İki okyanus birbirine yaklaştı. Suları karıştı. Yarım yamalak.

BİR İSTANBUL KLASİĞİ:

LA CUMPARSITA MİLONGASI

Değişen mekânlar, değişen kuşaklar ve yirmi yılı aşan bir hikâye.

La Cumparsita Milongasının hikâyesi tek bir mekâna sığmıyor. Galatasaray'daki Universal Dans Stüdyosu'yla başlayan yolculuk; Sıraselviler'den Mecidiyeköy'e, oradan Beyoğlu'na uzanırken İstanbul tangosunun değişimine de yıllar boyunca eşlik etti.

Mekânlar değişti, yeni dansçılar piste çıktı, tango topluluğu büyüdü ve alışkanlıklar dönüştü. La Cumparsita ise bütün bu yıllar boyunca dansın, dostlukların ve birlikte geçirilen gecelerin biriktiği bir buluşma noktası olmayı sürdürdü.

Burcu İris Tekin ve Hayati Tekin ile La Cumparsita'nın geçmişten bugüne uzanan hikâyesini, ve bu hikâyeye eşlik eden İstanbul tangosunun dönüşümünü konuştuk.

Ümit İris ve Burcu İris Tekin

BİR İSTANBUL KLASİĞİ: "LA CUMPARSITA" MİLONGASI

La Cumparsita'nın hikâyesi nerede ve nasıl başladı? "Bir milonga yapalım" dediğiniz ilk anı hatırlıyor musunuz? Nasıl bir başlangıç hikâyesi vardı?

La Cumparsita'nın hikâyesi aslında eskiye dayanan bir süreç. Bu yolculuğun son adımında ismi La Cumparsita oldu. Hikâye, Ümit İris'in 1960'larda Galatasaray'daki Universal Dans Stüdyosu'yla başladı, Sıraselviler'de devam etti. 2002 yılında ise Mecidiyeköy'de La Cumparsita adıyla bir dans stüdyosuna dönüştü.

Burası, sosyal bir buluşma alanı ve salon danslarının yapıldığı bir mekân olarak açılmıştı. Yaklaşık üç yıl boyunca her cuma ve cumartesi yemekli ve danslı geceler düzenlendi. 2005 yılında, İstanbul'da tangonun yükselişe geçmesiyle birlikte salı günleri La Cumparsita Milongası hayata geçti. Salı milongası yapma kararı da cuma ve cumartesi gecelerine katılan misafirlerin aynı mekânda bir milonga gecesi düzenlenmesini istemeleriyle alındı.

İsim bulma süreciniz nasıl oldu? La Cumparsita'ya karar vermeden önce masada başka isimler var mıydı? Sonunda neden "La Cumparsita" dediniz?

Ümit İris'in Sıraselviler'deki stüdyosunu kapatıp yeni bir stüdyo arayışına girdiği dönemde isim arayışı da başladı. Yaklaşık bir yıl süren bu sürecin sonunda hem yeni yer hem de isim bulunmuştu.

Türkiye'de hemen hemen tüm düğünlerde çalınan ve herkesin aşina olduğu La Cumparsita tangosundan esinlenerek bu isim seçildi. La Cumparsita'dan önce düşünülen bir başka isim alternatifi ise "Beş Çayı" idi.

La Cumparsita uzun yıllar Ortaklar Caddesi'ndeki mekânıyla özdeşleşti. Bahçesi, kendine has atmosferi, müdavimleri ve zaman içinde oluşan küçük gelenekleriyle neredeyse milongadan bağımsız bir kimliği olan bir yer hâline gelmişti. Böylesine yerleşmiş bir mekândan ayrılmaya nasıl karar verdiniz? Mekân değişikliği sizi korkuttu mu? O geçiş döneminde neler yaşadınız?

2002 senesinde açılan ve hayata bir dans salonu olarak başlayan La Cumparsita Dans Okulu, 2005 senesinde hayata geçirdiği Milonga La Cumparsita'yı 15 sene boyunca aralıksız devam ettirdi. Yıllar içinde yerli ve yabancı dansçılarıyla tango camiasının bilinen mekânlarından biri hâline geldi.

Zaman içinde bir milongadan çok, bir kulüp havasına bürünmüştü. Orası artık milongayı yapanlardan çok, geceleri orada kendini iyi hisseden, eğlenen, dans eden, kaynaşan ve kendini oraya ait hisseden insanların mekânıydı.

Şimdi ise La Cumparsita'nın Beyoğlu'nda yeni bir dönemi var. Yeni mekânda La Cumparsita'nın o kendine has ruhunu yeniden kurmak nasıl bir süreç oldu? Eski La Cumparsita'dan özellikle korumak istediğiniz şeyler ve "Artık bunu farklı yapalım" dediğiniz şeyler oldu mu?

Bu mekânı bırakmak aslında bizler için de zor bir karar oldu. Ama süreç bunu gerektirdi. Senelerce emek verilen mekânın kendine has bir ruhu vardı. İnsanların uğrak yeri olan, pistinde dans edilen, bahçesinde çay içilen; dostlukların, arkadaşlıkların kurulduğu, sohbetlerin edildiği bir mekânı bırakmak kolay olmadı.

2021 senesinde, ardımızda pek çok anı ve yaşanmışlık bırakarak bu serüven son buldu. 2023 senesinin mayıs ayında ise artık yeni yerimizdeydik. La Cumparsita Milongası kaldığı yerden devam ediyordu.

Bizi nelerin beklediğini bilmiyorduk. Kaygılarımız ve korkularımız vardı. Ama zaman içinde gördük ki hâlâ bu milongayı ve bizleri seven insanlar var. Bu da bizi çok mutlu ediyor.

Bir milongayı "mekân" olmaktan çıkarıp insanların aidiyet hissettiği bir yere dönüştüren şey sizce nedir? La Cumparsita'nın yıllar içinde böyle güçlü bir kimlik kazanmasını neye bağlıyorsunuz?

2005 senesinin kasım ayında, gelenleri hâlâ bugün gibi hatırladığımız ilk milongamızı yaptık. O günkü heye-

canımızı ve mutluluğumuzu hâlâ dün gibi hatırlıyoruz. Aradan bunca sene geçmesine rağmen her milonga gününde aynı heyecanı yaşamaya devam ediyoruz.

Milongalarımız, bizim için dostlarımızla ve arkadaşlarımızla buluştuğumuz geceler. Bu sebeple buluşmalarımızı asla kaçırmıyor, her salı gününü heyecanla bekliyoruz. Gelenleri karşılamak, sohbet etmek ve birlikte vakit geçirmek için sabırsızlanıyoruz.

Sanırım La Cumparsita, dansın yanında sohbetin ve kaynaşmanın da olduğu, insanların kendilerini iyi hissettikleri bir yer olduğu için zamanla hepimizin buluşma noktasına dönüştü.

La Cumparsita’nın mutfağında işler nasıl yürüyor? İkiniz organizasyon içerisindeki görevleri nasıl paylaşıyorsunuz? Örneğin DJ seçimleri, DJ’lerle iletişim, programlama ve gecenin operasyonu gibi konularda doğal olarak oluşmuş bir iş bölümünüz var mı?

Sanırım La Cumparsita’da kolay işleri Hayati Tekin üstlenmiş durumda. Gelenleri karşılamak, sohbet etmek, dans etmek, içmek, barın bir kısmıyla ilgilenmek, müzik sistemiyle biraz uğraşmak gibi kolay işler Hayati’de.

İşin zor kısmı ise Burcu İris Tekin’in omuzlarında: Her hafta DJ bulmak ve organize etmek (sanırım Hayati müzikten anlamadığı için), mali işler, salon düzeni, her şeyin yerli yerinde olmasını sağlamak ve sosyal medya gibi ağır işlerin sorumlusu Burcu İris Tekin. :)

DJ seçerken neye dikkat ediyorsunuz? La Cumparsita’da çalacak bir DJ’de özellikle aradığınız bir özellik ya da “La Cumparsita’ya uygunluk” diyebileceğiniz bir kriter var mı?

DJ seçimi, sanırım tüm milongaların zorlandığı konulardan biri. Gelen misafirleri mutlu etmek, verdikleri paranın karşılığını aldıklarını hissettirmek ve müzik konusunda memnun etmek kolay bir iş değil. Ancak bugüne kadar bu Burcu’nun yaptığı ve onun sorumluluğunda olan bir iş olduğundan — kendisinin de 25 yıllık bir tecrübesi var — seçimlerde çok yanılmıyoruz.

Türkiye’de çok iyi DJ’ler var ve yenileri de yetişmeye devam ediyor. Dans konusunda olduğu kadar bu konuda da ülke olarak iyi olduğumuzu düşünüyoruz.

Bizim için en önemli kriter, DJ’i daha önce dinlemiş olmak ya da gerçekten güvenilir bir referansa sahip olması. Çünkü DJ seçiminin bizden çok, o gece gelen misafirlerimizin memnuniyetiyle ilgili olduğunu düşünüyoruz.

Yıllardır aynı etkinliği birlikte organize eden bir çift olarak, La Cumparsita ilişkinizi nasıl etkiledi? Organizasyon yaparken çok farklı düşündüğünüz ya da birbirinizi dengelediğiniz taraflarınız var mı?

Bizim milongayla ilgili çok ayrıştığımız konular olmaz. Çünkü aramızdaki görev paylaşımı nettir ve kimse diğerinin alanına girmez. Günün sonunda ikimizin de tek beklentisi ve düşüncesi, dostlarımızın mutlu, keyifli ve iyi hissetmeleridir.

Yıllar içerisinde tango topluluğu, dansçılar ve milonga alışkanlıkları da değişti. İlk La Cumparsita ile bugünkü La Cumparsita’nın kitlesi arasında nasıl farklar görüyorsunuz? Sizce İstanbul tangosu bu süreçte nasıl değişti?

Tango gelişmeye, değişmeye, dönüşmeye ve yenilenmeye mecbur. Yıllar içinde tango adına çok güzel şeyler oldu. Özellikle İstanbul’da organizasyonlar, yarışmalar, festivaller, maratonlar düzenlendi. Bunlar Türk tangosunun gelişmesine katkı sağladı-

ğı gibi yeni dansçıların ve yeni mekânların ortaya çıkmasına da vesile oldu.

Türkiye'de tangonun ya da nuevo dans ettiğimiz zamanlardan bugünlere gelindi. Dolayısıyla La Cumparsita Milongası'nın kitlesi de yıllar içinde yeni dansçıların eklenmesiyle büyüdü ve değişti.

La Cumparsita'nın geçmişinden bugüne bütün geceleri düşündüğünüzde; komik, duygusal, kaotik ya da tamamen beklenmedik olabilir: "Bunu hayatımız boyunca unutmayacağız" dediğiniz en enteresan La Cumparsita anınız hangisi?

Evet, bununla ilgili çok komik bir anımız var. Yaşandığı anda pek komik gelmeyen ama şimdi hatırladıkça çok güldüğümüz hikâye şöyle gelişmişti:

Yine çok kalabalık bir salı gecesiydi. Gecenin en hareketli anlarından birinde, bir tangocu arkadaşımızla beraber gelen ve dans etmeyen bir hanımefendi, uzun süre müzikten ve ortamdan şikâyet etmişti. Gecenin bir anında DJ'in dans etmesini fırsat bilerek müziği kapatmış ve başka müzikler çalmak istemişti. O an bizim için pek komik değildi ama bugün hatırladıkça çok güldüğümüz La Cumparsita hikâyelerinden biri oldu.

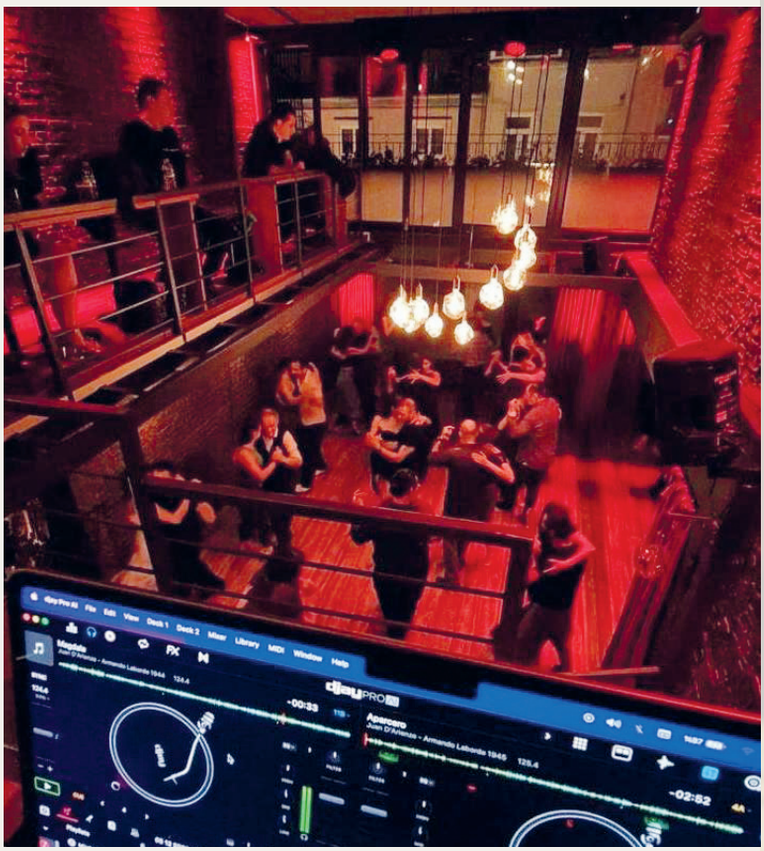

Discos de Gardel

Müzik: Eduardo Del Piano
Söz: Horacio Sanguinetti
Kayıt: Ricardo Tanturi & Enrique Campos, 1945-05-03

No siento tanto que mi vida es triste y sola
cuando escucho en la victrola
viejos discos de Gardel.
Los tangos del ayer reviven sin querer
amores marchitados por el tiempo
Y casi olvido que mis sienes están grises
escuchando "Cicatrices",
"Nunca más" o "Un tropezón".
Y trae la emoción amarga del dolor
el tango "No Te Engañes, Corazón".
Dice la voz sentimental:
"Mi Buenos Aires querido..."
Y regresan los recuerdos de mis vueltas por la vida
y de aquella vieja herida de un amor.
En cada tango su huella...
En cada tango mi estrella...
Y por eso mi alma llora
cuando escucho en la victrola
discos de Carlos Gardel.
(Instrumental)
En cada tango su huella...
En cada tango mi estrella...
Y por eso mi alma llora
cuando escucho en la victrola
discos de Carlos Gardel.

Gardel'in plakları

Gardel'in eski kayıtlarını
Victrola'da* dinlediğimde
Hayatımın o kadar hüzünlü ve yalnız
Olduğunu hissetmiyorum.
Dünün tangoları ister istemez
Zamanla solmuş aşkları canlandırıyor:
Ve neredeyse saçımın gri olduğunu unutuyorum.
"Cicatrices"i (yaraları), "Nunca más" (bir daha asla)
ya da "Un tropezón" (bir tökezlemeyi) dinlerken
"No te engañes corazón" (kandırılma kalp)
Üzüntünün acı duygusunu geri getirmekte.
Duygusal bir ses "Mi Buenos Aires querido"
(Sevgili Buenos Aires'im) diyor
Ve göçebe hayatımın anıları geri geliyor
Ve o tek aşkın eski yaraları.
Her tangoda onun adımları,
Her tangoda yıldızım,
İşte bu yüzden ağlar ruhum,
Victrola'da Carlos Gardel'in kayıtlarını duyduğumda.

**Victrola: 78 Plak çalar (marka "Victor Konuşan Makine" şirketi tarafından konulmuştur)*

Hazırlayan: Manuk Çolakyan

DİSCOS DE GARDEL 1945

ŞARKIYI DİNLEMEK İÇİN KAREKODU OKUTUN.

CEMİYETTEN

Tangonun nabzı bu sayfalarda atıyor.
Kim neredeydi, kimlerle dans etti, hangi masalarda kahkahalar yükseldi…
Milongalardan objektifimize yansıyan kareler bu köşede.

Milonga Inn Pera / İstanbul / 18.07.2026 *- Esra Emir, Ömer Kara, Deniz Arslan, Deniz Çakmak, Ahmet Aydınkaya*

OCAK	Istanbul Tango Holidays New Year	30 Aralık - 3 Ocak	İstanbul	Duyurulacak
	Narathon	15-17 Ocak	İstanbul	Gar Gazinosu
ŞUBAT	Odessa & Istanbul Winter Tango Marathon	10-15 Şubat	İstanbul	Green Park Pendik Hotel
MART	TanGO To Istanbul	9-16 Mart	İstanbul / Avrupa	Green Park Pendik Hotel & Çırağan Kempinski
	TanGO To VIP Marathon	12–14 Mart	İstanbul / Avrupa	Green Park Pendik Hotel

Etkinlikler ile ilgili bilgiler internet üzerinden aranarak bulunmuştur. Gözümüzden kaçan bir etkinlik var ise lütfen bizi bilgilendiriniz.

Milonga Grande / Eskisehir / 10.08.2026 *Furkan Varol, Alena Varol, Onur Seçkin, Galip Uğur, Orçun Sakarya, Çağatay Tunay, Güner Yavuzdoğan, Kürşat Şahin, Burak Aydilek, Ebru Bayraktar, Elif Çin, Şule Sarıyar*

Milonga Aura / Eskişehir/ 19.09.2026*- Gözde Ünver, Necdet Yıldız, Serap Ceylan, Mustafa Demirci, Goncagül Tuncel, Savaş Aydın, Meltem Rüya Güzide Ünver, Ömer Tabak, Gökhan Yüksel Yiğit Cem Sağdıç*

Noble Milonga / İstanbul / 04.07.2026 *- Fulya Körpez, Mehmet Can Ataman, Hamza Sevencan, Begüm Kaplan Soylu*

TangOzel Milonga / Mersin / 22.08.2026 *- Ogün Öcel, Hazel Öcel, Samed Karayıl, Gül Türko,Feray Kuyumcu Hülya Almas, Deniz Özkaleli, Alper Kara, Nazan Özkaya, Murat Turhan, Gürkan Maya*

Garaj Milonga / İstanbul - 25.09.2026*- Alp Maçkan, Gamze Yakın, Umut Ulu, Agil Kazimov, Hiclal Ada Tanrıyar, Çağatay Tarım*

Milonga Pasion / İstanbul/ 04.08.2026 *- Ayşe Gençalp, Buket Akdol, Serçin Maşalı, Alper Maşalı*

Chillout Tango Marathon / Antalya / 12.09.2026 *Engin Yıldız, İlayda Kahraman, Müge Üner, Selçuk Atalay, Piotr Bochinski, Ebru Turan, Mehmet Akif Ceylan*

KARELER

Milonga İlusion / İstanbul/ 02.10.2026
İlkay Mekik, Selda Özpilavcı, Yasin Akpınar, Çiğdem Coşkunfırat, İlknur Güler, Özlem Özgür

Pre Los Turcos / İstanbul / 29.08.2026 Mahboob Kazemi, Seray Öztrak, Güz Eylem Çakır, Gökdağ Yalçın, Alper Keleş, Begüm Kaplan Soylu, Onur Soylu, Umut Ulu, Sevgi Tekel, Aydoğan Arkış, İlayda Deringör, Agil Kazımov, İpek Bayram, Deniz Çakmak, Fatih Özcan, Ezgi Adıgüzel, İrem Eker, Sezer Cebeci, Mehmet Can Ataman, Engin Yıldız

Milonga 333 / İstanbul/ 25.09.2026
Emek Gizem Meral, Bilalcan Dobrucalı, Merve Atcı, Tümay Uslu

Milonga Port / İstanbul - 12.09.2026-
Zeynep Yalçınkaya, Hayati Tekin, Zeynep Sevinç, Gamze Yerci

Armada Milongası / İstanbul 01.06.2026 - Şule Tamer, Varol Tamer, Pınar Karacasu , Aydın Karacasu, Serdar Sungar, Emre I. Baysal, Nigar Evgin, Nazlı Gümüş

Akademitango Pazar Praktilongası / Ankara 20.09.2026 - Gülhayat Zeytun, Ilgın Görey, Meltem Aktaş, Can Sarıhan, Yeliz Tunç, İrem Güngör

Zeytuna Milonga / İstanbul 18.09.2026 - Rahim Çetinel, Burcu Öztekin

Zeytuna Milonga / İstanbul 18.09.2026- Zühre Korkmaz, Cemil Kızıldağ, Selen Namur, Onur Yavaş

Armada Milongası / İstanbul 01.06.2026 - Dilek Koçkar, Alemdar Sungar, Özlem Şenay, Serdar Sungar, Handan Özden, Erhan Özsu, Mustafa Değirmenci, Didem Gezer, Özdemir Özgen, Mine İyigünler

3 JÜRİ 3 SORU

MUNDIAL DE TANGO 2026 JÜRİLERİYLE PİSTE, YARIŞMAYA VE TANGOYA DAİR

HAZIRLAYAN: LUCIANO BRIZZI

Her yıl Buenos Aires'te düzenlenen Mundial de Tango, dünyanın farklı ülkelerinden yüzlerce dansçıyı aynı pistte buluşturuyor. Aylar, bazen yıllar süren hazırlığın ardından çiftler birkaç dakika içinde yürüyüşlerini, abrazolarını, müzikalitelerini, partnerliklerini ve tango anlayışlarını ortaya koyuyor.

Pistin bir tarafında yarışmacılar var: hazırlanıyor, çalışıyor, neyin daha iyi görüneceğini, neyin onları diğer çiftlerden ayıracağını ve o birkaç dakika içinde kendilerini en iyi nasıl ifade edebileceklerini düşünüyorlar.

Peki pistin diğer tarafında ne oluyor?

Bu bölümde Mundial'e biraz da jüri masasından bakmak istedik.

Üç jüriye aynı üç soruyu sorduk ve sözü onlara bıraktık. Ricardo Astrada, Fabian Peralta ve Fernando Carrazco'nun cevaplarını okuyacaksınız.

Bu bölümün hazırlanmasında bize yardımcı olan ve soruların jüri üyelerine ulaşmasını sağlayan Luciano Brizzi'ye teşekkür ederiz.

RICARDO ASTRADA

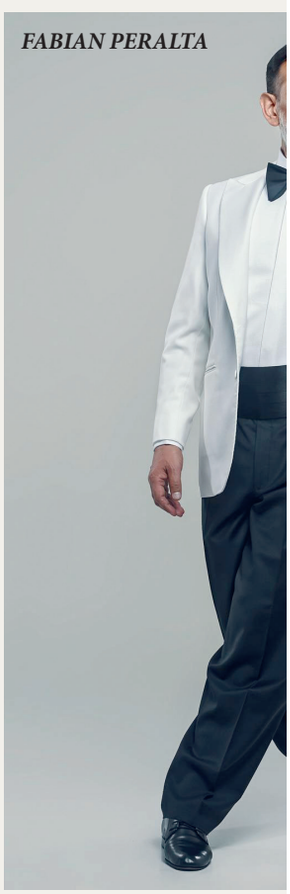

FABIAN PERALTA

SOSYAL DANSTA ÇOK İYİ İŞLEYEN, ANCAK YARIŞMADA DEZAVANTAJA HATTA JÜRİ AÇISINDAN BİR "UYARI İŞARETİNE" DÖNÜŞEBİLECEK BAZI ALIŞKANLIKLAR VAR MI?

RICARDO ASTRADA

Evet, kesinlikle. Sosyal dansta çok iyi işleyen alışkanlıklar var; çünkü bunlar rahatlık, bağlantı ve keyif arayışına dayanıyor.

Bana göre asıl zorluk, sosyal dans ile yarışmanın birbirine zıt şeyler olmadığını, ancak farklı araçlar gerektirdiğini anlamak. Bir yarışmada tangonun özünü ya da partnerle olan bağlantıyı kaybetmemek gerekir; ancak aynı zamanda ne gösterdiğiniz konusunda çok daha bilinçli olmanız gerekir.

Belki de en büyük "uyarı işareti", dansçının bir şeyi ifade etmek için dans etmek yerine, dans etmeyi bildiğini göstermek amacıyla hareketler yapmaya başladığı anda ortaya çıkar.

Teknik, müziğin ve duygunun hizmetinde olmalı; tersi değil.

FABIAN PERALTA

Hayır, milongadan yarışmaya taşındığında dezavantaja dönüşen herhangi bir alışkanlık yoktur. Hatta "biz jürilerin aradığı" şey —ve bu noktada kendi adıma konuşuyor olsam da bunun bütün jüriler arasında yaygın bir düşünce olduğunu söyleyebilirim— katılımcıların sosyal dansı, onları benzersiz kılan küçük "yeite*"larıyla (kendilerine özgü ifadeleri, hareketleri ve kişisel biçimleri varsa bunlarla birlikte) yansıtmalarıdır.

**Arjantin Lunfardosunda kullanılan bir kelimedir. Yöntem, püf noktası, kendine özgü hüner/teknik gibi anlamlara gelir.*

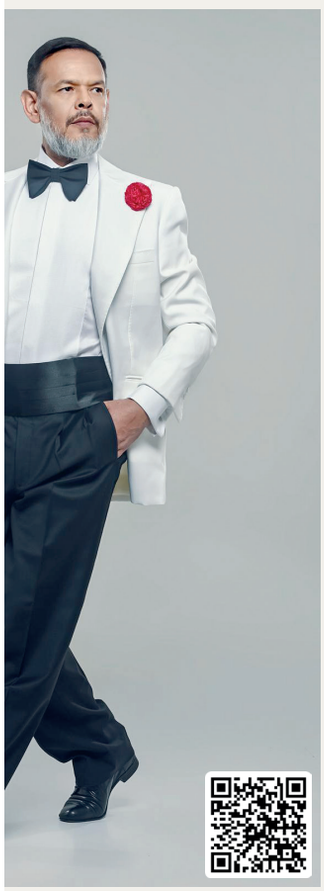

FERNANDO CARRASCO

FERNANDO CARRASCO

Evet, sosyal dansta tamamen işe yarayabilecek bazı alışkanlıklar olduğunu düşünüyorum; çünkü bunlar keyfin, partnerle kurulan bağın, hatta kişinin pistte kendine özgü var olma biçiminin bir parçasıdır. Ancak bir yarışmada bunlar aşırı, tekrarlayıcı ya da o anda gerçekten olup bitenden kopuk bir şekilde ortaya çıktığında kişinin aleyhine işleyebilir.

Bana göre bir jürinin çok net biçimde algıladığı şeylerden biri, bir şeyin gerçekten hareketin, müziğin ve abrazo'nun ihtiyacından mı doğduğu, yoksa bir etki yaratmak, etkilemek ya da bir şey "göstermek" için mi yerleştirildiğidir. Bu noktada kandırmak çok zordur. Bir jest, bir duraklama, bir duruş ya da belirli bir yürüme biçimi dayatılmış olduğunda bu fark edilir. Dansçı gerçekten dans etmekten çok bir görüntü oluşturmaya odaklandığında da bu fark edilir.

Sorunun kullanılan bir araçta olduğunu düşünmüyorum; mesele onun nasıl ve neden kullanıldığıdır. Bir duraklama harika olabilir, bir duruş çok güçlü bir varlığa sahip olabilir, bir adorno müzikal bir cümleyi zenginleştirebilir; ancak bütün bunlar öğrenilmiş bir formül gibi ortaya çıkarsa öngörülebilir hâle gelir ve gerçekliğini kaybeder.

Bir jüri olarak tutarlılığa bakıyorum: Çift birbiriyle nasıl ilişki kuruyor, alanı nasıl yönetiyor, müziği nasıl dinliyor, beklenmedik durumları nasıl çözüyor ve ikisi arasındaki diyalog ne kadar organik? Milongada çok hoş olabilecek sosyal alışkanlıklar vardır; ancak bir yarışmada bu tutarlılığı bozuyor, bir niyeti abartıyor ya da sosyal bir durumu taklit ettiği için çiftin bağlantısını kaybetmiş görünmesine neden oluyorsa, bir uyarı işaretine dönüşebilir.

Bana göre en büyük erdemlerden biri, dansçının "tango yapıyormuş gibi davranıyor" görünmemesidir. Gerçekten orada bulunan, açık, birbirini dinleyen, gerçek zamanlı kararlar alan ve kendi kimliğine sadık bir çift görmek.

Özgünlük de çalışılır, ancak taklit edilemez. Jürilerin, tam da bu kadar çok tango görmüş ve yaşamış olmaları nedeniyle, bir şeyin gerçekten içten geldiğini mi yoksa yalnızca görülmek için mi yerleştirildiğini oldukça hızlı fark ettiklerini düşünüyorum.

YARIŞMACILARIN ÇOK FAZLA ODAKLANDIĞI, ANCAK SİZİN JÜRİ OLARAK ONLARIN DÜŞÜNDÜĞÜ KADAR ÖNEMLİ BULMADIĞINIZ BİR ŞEY VAR MI?

RICARDO ASTRADA

Bence birçok yarışmacı figürlerin zorluğuna, şaşırtıcı bir şey yapmaya ya da ne kadar çok şey bildiğini göstermeye fazlasıyla odaklanıyor. Açıkçası bu, jüri olarak bizim için mutlaka en önemli şey değil.

Bazen bir çift teknik açıdan çok karmaşık bir figür yapar; ancak bu figür müzikle, partnerle ya da tangonun özüyle iyi bir bağlantı içinde değilse gücünü kaybeder.

Buna karşılık, iyi uygulanmış, müzikal ve gerçek bir niyet taşıyan basit bir figür çok daha fazlasını aktarabilir.

Bazılarının "her şeyi kusursuz yapma" konusunda fazla endişelendiğini ve sonunda doğallıklarını kaybettiklerini de görüyorum. Bana göre iyi bir dansçı, daha fazlasını yapan kişi değil; yaptığı her şeyin bir anlam taşımasını sağlayabilen kişidir.

Bir yarışmada elbette teknik arıyoruz; ama aynı zamanda müzikalite, bağlantı, varlık, yorum ve her şeyden önce kişinin kendine ait bir kimliği olmasını da arıyoruz.

Bir çift bir şeyleri göstermeye çalışmayı bırakıp yalnızca dans etmeye başladığında, gerçekten özel bir şey çoğu zaman tam da o noktada ortaya çıkıyor.

FABIAN PERALTA

Evet, var. Bu da birçok katılımcının "şampiyona için bir dans" ve "milonga için bir dans" olduğunu düşünmesi.

Ben de bu soruyu başka bir soruyla yanıtlayayım: İnsan milongaya gitmek için hazırlanmaz mı, güzel giyinmez mi, duş almaz mı, bakımını yapmaz mı, parfümünü sürüp milongaya gitmez mi? Başkalarının bakışlarına tamamen açık olduğumuz sosyal bir buluşma anını paylaşmak için.

Ve milonganın güzel tarafı da bu değil mi? Öte yandan, tangoyu bu kadar sevmemize rağmen evde partnerimizle sabahlık ve terliklerimizle dans ederek tango sevgimizin tadını çıkarmıyoruz, değil mi?

Elbette hayır. Bütün bu ritüeli gerçekleştiriyoruz; çünkü paylaşmayı seviyoruz, bildiklerimizi göstermeyi seviyoruz, tangoyu seviyoruz ve tango özel bir alanda değil, sosyal bir ortamda gelişiyor.

Bunu söyledikten sonra, değişen tek şey görünürlük. Bir şampiyonada, adeta bir vitrindeymişiz gibi bizi izleyen insanların karşısındayız. Bu farklı bir bağlam olsa da tangoyu farklı bir şey hâline getirmiyor.

Yarışmacılar çoğu zaman şu düşünceye fazlasıyla odaklanıyor: "Bir yarışmadayım, şu ya da bu jüri burada, farklı dans etmeliyim."

Her zaman kendiniz olun.

FERNANDO CARRASCO

Bence yarışmacılar çoğu zaman doğru ve kusursuz olmaya çalışmaya çok fazla enerji harcıyorlar. Elbette teknik, temizlik ve kontrol önemlidir; özellikle de bir yarışmada. Ama bana göre bunlar araçtır, nihai amaç değil.

Bazen hata yapmamaya çalışırken çok daha değerli bir şey kayboluyor: spontanlık, kişilik ve her şeyden önemlisi iletişim kurma kapasitesi. Bir çift teknik açıdan kusursuz bir performans sergileyebilir ama buna rağmen çok fazla şey yaratmayabilir; başka bir çiftin ise küçük kusurları olabilir ama öyle bir kimlik, bağlantı ve müziği yorumlama biçimi gösterebilir ki insan onları izlemeye devam etmek ister.

Bence kazanmak için neyin "doğru" olduğunu keşfetmeye yönelik belli bir takıntı var: nasıl yürümek, nasıl abrazo kurmak, hangi araçları kullanmak, nelerden kaçınmak ya da jürilerin ne görmek istediğini düşündükleri gibi. Herkes bu sözde kusursuz formülün peşinden gitmeye başladığında, paradoksal olarak kendilerini farklılaştırabilecek şeyi kaybetmeye başlıyorlar.

Bir jüri olarak bir çiftin bana sürekli olarak her şeyi doğru yapabildiğini göstermesini beklemiyorum. Bildiği her şeyle ne yaptığını görmek ilgimi çekiyor. Neyi seçiyor, ne öneriyor, nasıl dinliyor, müzikle ve diğeriyle nasıl ilişki kuruyor ve dans ettiğinde nasıl bir kimlik ortaya çıkıyor?

Teknik: özgürlüğü desteklemeli, onun yerini almamalı. Bana göre asıl zorluk hatasız dans etmek değil; bütün o teknik bilginin artık bir endişe olarak görünmeyecek ve dansın hizmetinde bir araca dönüşecek kadar içselleşmesini sağlamaktır.

Sonuçta mutlak kusursuzluğun en ilginç şey olduğundan emin değilim. Çoğu zaman bir çiftin hafızada kalmasını sağlayan şey tam olarak insanlıkları, risk almaları, kişilikleri ve samimi bir karar vermeleridir.

ÖTE YANDAN, YARIŞMACILARIN ÇOĞU ZAMAN GÖZDEN KAÇIRDIĞI ANCAK SİZİN DEĞERLENDİRME YAPARKEN ÖZELLİKLE DİKKAT ETTİĞİNİZ KÜÇÜK BİR DETAY VAR MI?

RICARDO ASTRADA

Bana göre bir çift hakkında pek çok bilgi tam da burada ortaya çıkıyor: abrazo'nun kalitesi, bağlantı, bedensel iletişim, yürüme, nefes alma ve müziği birlikte dinleme biçimleri.

Bunlar belki seyircinin bilinçli olarak algılamadığı küçük şeylerdir, ancak bir jüri bunları hissedebilir ve gözlemleyebilir.

Ayrıca görünüşte "hiçbir şeyin olmadığı" anlara da çok dikkat ediyorum. Çünkü yürümek, bir duraklama yapmak ya da yalnızca abrazo'yu korumak da dans etmektir.

Bence büyük dansçılar tam da bu küçük detaylarda kendilerini belli ederler.

Sürekli olağanüstü bir şey yapmaları gerekmez. En basit anlarda bile varlıkları, bağlantıları ve gerçeklikleri vardır.

FABIAN PERALTA

Bana göre var ve bu kostüm.

Dikkat, kostümün "puan düşürmek" için belirleyici olduğunu söylemiyorum, kesinlikle değil. Ancak "dans stilinizi ve hareketlerinizi" güzelleştiren kıyafetler vardır ve herkes kendi dansına en çok neyin yakıştığını bilmelidir.

Kostüm bir "ikinci deri"dir; dönüşlerinize eşlik eder, kadanslara eşlik ederek dalgalanır.

Her zaman "güzel olan" şey dansınızı güzelleştirmez.

Bunu söyledikten sonra, kendinizi rahat ve güzel hissediyorsanız istediğinizi giyin; kostümünüz yüzünden puanınızı düşürmeyeceğiz.

PİSTİN DİĞER TARAFINDAN

Üç sorunun sonunda tek ve değişmez bir "jüri bakışı"ndan söz etmenin pek de mümkün olmadığı açık. Aynı piste bakan üç deneyimli isim, kimi zaman benzer noktalarda buluşurken kimi zaman aynı meseleye oldukça farklı yerlerden yaklaşıyor.

Belki de cevapların en ilgi çekici tarafı tam olarak burada.

Birinin dikkatini abrazo, yürüyüş ve en sade anlar çekerken; bir diğeri sosyal danstaki kişiliğin yarışma pistinde de korunmasını önemsiyor. Bir başkası ise çiftin aldığı kararların arkasında durmasına, özgünlüğüne ve piste taşıdığı güvene dikkat çekiyor.

Ancak cevapların arasında tekrar tekrar karşımıza çıkan ortak bir düşünce de var: Yarışmak, daha fazla şey yapmak ya da başka biri gibi dans etmek anlamına gelmiyor.

Teknik, varyasyonlar, hazırlık ve disiplin elbette bu sürecin parçaları. Fakat bunların ötesinde jüri masasından görünen şey hâlâ iki insanın birlikte nasıl yürüdüğü, birbirini nasıl dinlediği, müziğin içinde nasıl karar aldığı ve bütün bunların içinde kendilerine ait bir dansı ne kadar koruyabildiği.

Mundial'i bu kadar ilgi çekici kılan şeylerden biri de aynı kurallara rağmen birbirinden tamamen farklı enerjiler ve yorumlar görebilmek.

FERNANDO CARRASCO

Evet. Bana göre çok büyük ağırlığı olan ve yarışmacıların bazen küçümsediği bir detay var: çiftin aktardığı güven ve emniyet.

Ve yalnızca duruş ya da sahne varlığıyla ilgili bir şeyden bahsetmiyorum. Güven; piste nasıl girdiklerinde, nasıl abrazo kurduklarında, nasıl beklediklerinde, dans etmeye nasıl başladıklarında ve her şeyden önemlisi aldıkları ya da almadıkları her kararın arkasında nasıl durduklarında hissedilir.

Kendine güvenen bir çift mutlaka daha fazlasını yapan çift değildir; çoğu zaman tam olarak ne yapmak istediğini bilen ve buna güvenen çifttir. Bedeniyle izin istemez, sürekli şüphe duymaz ve jürinin onayını arıyor gibi görünmez. Dans etme biçimlerinde öyle bir inanç vardır ki insan, hem seyirci hem de jüri olarak, onlara da güvenmeye başlar.

Bir hata ya da beklenmedik bir durum karşısında bile bu güven çok önemlidir. Hepimiz hata yapabiliriz ve bir doğaçlama sırasında pek çok şey olabilir. Ancak çoğu zaman hata, ona verilen tepkiden çok daha az önemlidir. Deneyimli ve kendine güvenen bir çift bir zorluğu dönüştürebilir, çözebilir ve kimliğini, bağlantısını, varlığını ve her şeyden önemlisi güvenini kaybetmeden devam edebilir.

Ayrıca güvenin paylaşılması gerektiğini düşünüyorum. İkisinden birinin güçlü görünmesi ve diğerinin yalnızca eşlik etmesi yeterli değildir. Her ikisinin de orada bulunduğu, birbirlerini karşılıklı olarak desteklediği ve sanki "Buradayız, kim olduğumuzu biliyoruz ve dansımıza güveniyoruz," dediği bir çift görmek istiyorum.

Bu, kibir ya da aşırı tavır anlamına gelmez. Hatta bana göre gerçek güven genellikle çok daha sakindir. Sürekli bir şey kanıtlamaya ihtiyaç duymaz. Hissedilir.

Bazen yarışmacılar adımlar, teknik, müzikalite ya da hata yapmamak konusunda o kadar endişelidirler ki çok basit bir şeyi unuturlar: Bütün bunları değerlendirmeden önce jüri aynı zamanda insanları görüyor.

Bir çift piste yaptığı şeye gerçekten inanarak girdiğinde, bu güven karşı tarafa geçer ve insanın onların dansını algılama biçimini tamamen değiştirebilir.

HANGİ MUNDIAL TANGO DE PISTA ŞAMPİYONUSUN?

Bu bölümde, 2023–2026 yılları arasında Mundial Tango de Pista şampiyonu olan dört çift üzerinden küçük bir test hazırladık. Elbette bu dört çiftin dansını birkaç kelimeye, özelliğe ya da test sonucuna sığdırmak mümkün değil. Her biri birbirinden kıymetli, çok yönlü ve kendine özgü bir dans diline sahip.
Biz bu testte çiftlerin danslarında bizim gözümüze çarpan ve onları izlerken özellikle öne çıktığını düşündüğümüz bazı karakteristik özelliklerden yola çıktık. Dolayısıyla bu bölümümüzü teknik bir tanımlama ya da bir otorite görüşü olarak değil, bir eğlence içeriği olarak okumanızı tavsiye ederiz.
Bakalım sizin tangonuz hangi Mundial şampiyonuna göz kırpıyor?

1. Evin için yalnızca bir çiçek seçmen gerekse hangisini alırsın?
A) Beyaz orkide
B) Gelincik
C) Papatya
D) Yasemin

2. Hiç bilmediğin bir şehirde boş bir günün var. Ne yaparsın?
A) Şehrin en güzel tarihi yapılarını ve görülmesi gereken yerlerini belirleyip kendime iyi bir rota çıkarırım.
B) Spontane yürür, ilgimi çeken sokaklara sapar ve keşfetmenin keyfini sürerim.
C) Sakin bir mahalle bulur, oraya özgür bir mekana oturur, insanlarla sohbet ederim.
D) Şehrin etkinlik bültenlerini bulur, o gün gidilebilecek bir müzikal, tiyatro, sahne sanatları etkinliğine bilet alırım.

3. Bir yolculuğa çıkarken valizini nasıl hazırlarsın?
A) Kombinleri ve gidilecek yerleri düşünür, az ama birbiriyle uyumlu parçalar seçerim.
B) Son anda içimden ne gelirse valize atarım; eksik bir şey olursa orada çözerim.
C) Rahat edeceğim parçalar ve beni evde hissettirecek eşyalarımı yanımda götürürüm.
D) Yolculuktan bir ya da iki gece önce bir çalma listesi hazırlar, valizimi onu dinlerken toplarım.

4. Bir arkadaşın sana hediye alacak. Hangisi seni daha çok mutlu eder?
A) Uzun yıllar kullanabileceğim, iyi tasarlanmış ve klasik bir parça.
B) Beni harekete geçirecek bir şey, bir konser bileti, yeni bir hobiye başlatacak bir başlangıç dersi ya da ekipmanı, mesela bir tenis raketi!
C) Aramızdaki bir anıyı hatırlatan anlamlı ve kişisel bir hediye.
D) Bir gramofon, bir plak, hikayesi olan bir kitap, dinledikçe, okudukça, kullandıkça derinleşebileceğim her hangi bir hediye.

5. Yağmurlu bir pazar günü için hangisini seçersin?
A) Güzel bir mekânda kahve içmek, sergi gezmek ve günü sakin ama verimli geçirmek.
B) Yağmulruğumu giyer, bir yürüyüşe ya da koşuya çıkarım.
C) Sevdiğim biriyle evde kalmak, günü derin ve keyifli sohbet ederek geçirmek.
D) Cam kenarında oturup yağmurun sesini dinlemek, müzik açmak veya film izlemek.

6.Kalabalık bir partiye gittin. Büyük ihtimalle seni ne yaparken görürüz?
A) Önce ortamı gözlemleyip ardından ilgimi çeken bir sohbete katılırım.
B) İnsanları peşimden sürükleyip gecenin akışını ve enerjisini değiştiririm.
C) Daha önceden tanışmayan tanıdıklarımı birbiriyle tanıştırıp sosyal bağları artırırım.
D) Müziğin en iyi duyulduğu yerde, gecenin ritmine kendimi kaptırmışken.

7. Bilmediğin bir şehirde bir yere ulaşman gerekiyor. Hangisini tercih edersin?
A) Bir taksi çağırır, konforlu ve keyifli bir yolculuk tercih ederim.
B) Bir bisiklet ya da scooter bulur, ilgimi çeken sokaklara saparak giderim.
C) Yürümeyi tercih ederim; biraz uzun sürmesi önemli değil.
D) Tramvaya ya da metroya binip şehrin insanına, kültürüne, müziğine karışırım. Sokak şarkıcıları da varsa tam bana göre!

8. Genellikle nasıl uyursun?
A) Odayı zifiri karanlık yapar, yatağa nasıl girdiysem aynı şekilde, pozisyonda uyanırım.
B) Gece boyunca yatağın her köşesini ziyaret eder, “deli deli” yatarım.
C) Birine, bir yastığa ya da bir battaniyeye sarılırım.
D) Muhakkak bir podcast ya da çalma listesi açar, onu dinlerken uyuya kalırım.

Hazırlayan: Port Ekip

SONUÇLAR

A'ların çoğunluktaysa

Diego Ortega & Aldana Silveyra
Senin tangonun anahtar kelimesi: Zarafet. Kontrolü kısıtlayıcı değil, özgürleştirici buluyorsun. Güzel bir çizgi, dengeli bir eksen ve en hızlı anda bile dağılmayan bir çift görüntüsü seni etkiliyor. Dansının etkisini "daha fazla" yaparak değil, yaptığın şeyi daha rafine hale getirerek büyütüyorsun.
Gizli süper gücün: Kaosun içinde bile zarafetini kaybetmemek.

B'lerin çoğunluktaysa

Brenno Marques & Fátima Caracoch
Senin tangonun anahtar kelimesi: Dinamizm. Tango senin için iki insan arasında anlık olarak ortaya çıkan bir oyun. Hızlanmak, durmak, yön değiştirmek, beklenmedik bir fikri yakalamak… Biraz riskli olduğunda dans daha çok hoşuna gidiyor.
Gizli süper gücün: Beklenmedik olanı hataya değil, dansın parçasına dönüştürmek.

C'lerin çoğunluktaysa

Lucas Gauto & Naima Gerasopoulou
Senin tangonun anahtar kelimesi: Abrazo. Bir tanda boyunca kaç farklı şey yaptığınızdan çok, o birkaç dakikada partnerinle nasıl bir alan kurduğun önemli. Büyük hareketlere ihtiyacın yok; iyi bir yürüyüş, doğru ağırlık transferi ve gerçekten yaşayan bir abrazo sana fazlasıyla yetebilir.
Gizli süper gücün: En sade hareketi bile "birlikte yapılmış" hissettirmek.

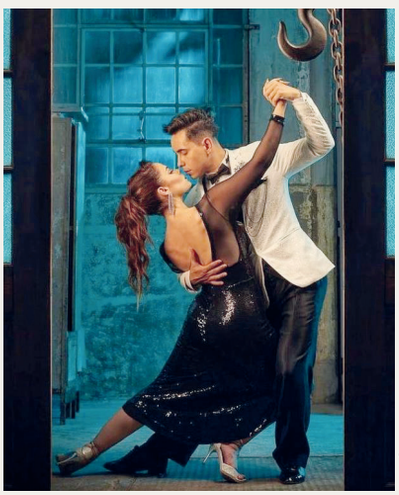

D'lerin çoğunluktaysa

Suyay Quiroga & Jhonny Carvajal
Senin tangonun anahtar kelimesi: Müzikalite. Sen figür koleksiyonu yapmıyorsun; müzik sana ne verirse onunla konuşuyorsun. Aynı hareket D'Arienzo'da başka, Di Sarli'de başka, Pugliese'de bambaşka bir şeye dönüşebilir. İyi bir tanda senin için partnerle olduğu kadar orkestrayla da kurulan bir diyalog.
Gizli süper gücün: Müziği yalnızca duymak değil, görünür hale getirmek.

BULMACA ÇÖZÜMÜ

ÇENGEL BULMACA

1 S	2 A	3 L	4 A	M	5 A	6 N	7 C	8 A	■	■
9 A	M	A	L	■	10 Z	A	H	T	11 A	12 R
13 M	A	L	D	14 E	A	M	O	R	E	S
15 A	R	O	■	16 B	B	■	17 L	A	O	■
18 R	R	■	■	19 D	A	M	A	S	■	20 M
21 I	A	22 N	■	23 A	C	■	■	■	24 T	I
25 T	S	A	26 R	■	27 H	28 E	C	29 T	O	R
A	■	30 N	U	B	E	S	■	31 E	M	A
32 N	33 O	E	L	■	■	34 T	A	M	A	R
35 A	N	■	36 O	L	T	A	■	37 O	R	■

VE SİZİN İÇİN MUNDIAL DE TANGO
SON 4 YILIN ŞAMPİYONLARININ PERFORMANSLARINI EKLEDİK,
KEYİFLİ SEYİRLER...

POR“T” FAVOR

BİR TANGO DERGİSİ

Fotoğraf: Hakan Ateş

Sahibi: Tangoport
Genel Yayın Yönetmeni: U. Tamer Özkaynak
Yayın Kurulu: İlayda Deringör, Gökdağ Yalçın
Mizanpaj, Tasarım: Sinem Fırtına Hamarat
Web sitesi: www.tangoport.org

E-mail: tangoportistanbul@gmail.com
Telefon: 0507 797 6252
Adres: Eğitim Mahallesi, Poyraz Sokak,
Detay İş Merkezi 32/5, Kadıköy / İstanbul
Instagram: @tangoport